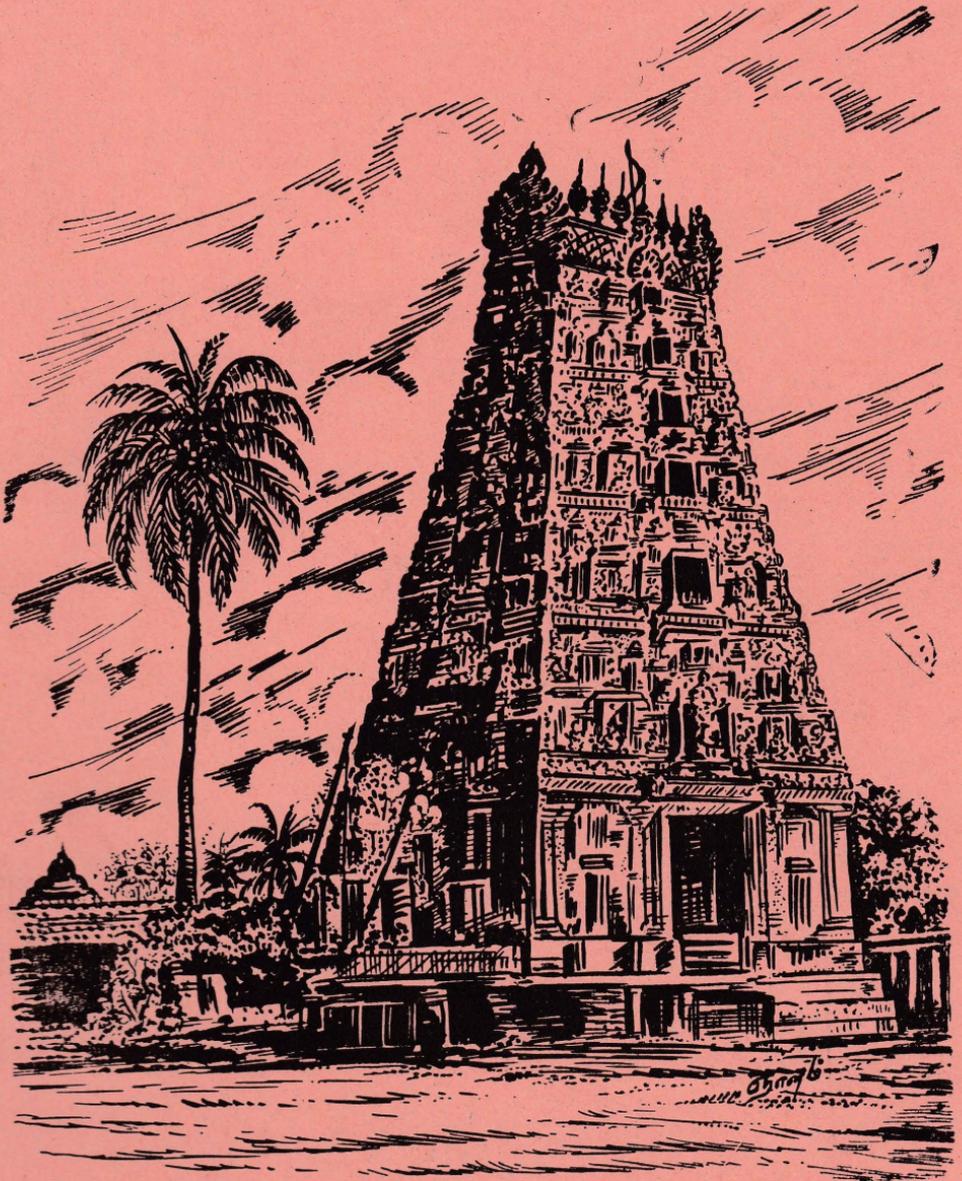

இதயத் தாமரை

ஆரையம்பதி
க. சபாரெத்தினம்

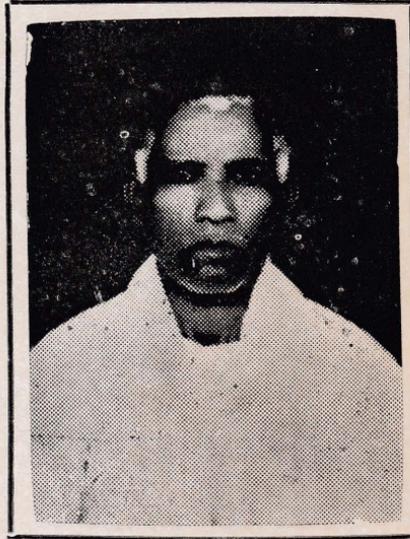

உ

ஐந்து கரத்தனை ஆனை முகத்தனை
இந்தின் இளம்பிறை போலும் எயிற்றினை
நந்தி மகன்தனை ஞானக் கொழுந்தினைப்
புந்தியில் வைத்தடி போற்றி வணங்குவாம்.

தோற்றம் :

1906 - 11 - 05

மறைவு :

1990 - 05 - 15

ஆ ரை ய ம் ப தி
நாகப்பர் கணபதிப்பிள்ளை
(ஓய்வு பெற்ற தலைமை ஆசிரியர்)

“ அன்பும் அறனும் உடைத்தாயின் இல்வாழ்க்கை
பண்பும் பயனும் அது ”

என்ற வள்ளுவத்தின் வழி நின்று வாழ்வாங்கு வாழ்ந்து வானுறையு
யும் தெய்வத்துள் வைக்கப்பட்டு விட்ட எமது அன்புத் தந்தையே!
நீங்காத உங்கள் நினைவாக நெஞ்சில் கிடைத்த நினைவுகளை மடலாக
வரைந்து உங்கள் பாதங்களில் சமர்ப்பித்து அதன்மூலம் ஆறுதல்
அடைய விழைகின்றோம்.

உங்கள் அன்பு மனைவி, மக்கள், பேரப்பிள்ளைகள்.

அத்தியாயம் I

எத்தனை துன்பங்கள் எதிர்வந்தாலும், அத்தனையையும் நிதானம் என்ற படைக்கலனால் முறியடித்து வாழ்வில், உலகம் அறிந்து கொள்ளாத ஒரு மாபெரும் ஞானியாக எங்கள் மத்தியில் வாழ்ந்த உங்களைத் தந்தையாகப் பெற்ற நாங்கள் பெரும் பாக்கியசாலிகள்.

ஆயிரம் பேர் சூழவிருந்து அவரவர் பாட்டில் எத்தனை சுவாரசியமான கதைகளை அளந்து சொரிந்தாலும் அவை எதனிலும் நாட்டத்தைச் செலுத்தாமல் மணிக்கணக்கில் சிலையென அவைநடுவே அமர்ந்திருக்கும் நீங்கள் ஒரு பக்குவப்பட்ட ஆன்மா என்பது மிகையிலலை. கந்தர் அநுபூதி, கந்தரலங்காரம், திருவாசகம், கந்தர் கலிவெண்பா, திருவாதவூடிகள் புராணம், திருஅருட்பா என்று ஏதோ ஒரு புத்தகமும் கையுமாக ஓய்வான போதெல்லாம் இறைவன் திருநாமத்தையே இடையறாது செபித்ததனால் தானே அந்த செவ்வேட்பரமன் அவனுக்குகந்த 1990ம் ஆண்டு மே மாதம் 15ம் திகதி செவ்வாய்க்கிழமை அபரபக்கத்து ஷஷ்டியில் உங்களுக்கு ஆன்ம ஈடேற்ற நல்லருளைத் தந்தருளினான்.

புகழையும் போலி ஆசைகளையும் நம்பி ஏமாந்து அதன் பின்னால் ஓடும் இன்றைய மனித சமுதாய அமைப்பில் அவற்றை எல்லாம் சிறிதும் யாசித்துப் பெற விரும்பாத ஒரு ஞானி நீங்கள். "தான் உண்டு; தன் கடமை உண்டு" என்ற சித்தாந்தத்தை பிறர் காண வாழ்ந்து காட்டிய பெரும் மனிதர் நீங்கள்.

நுனிப்புல் மேய்ந்த அறிவுக் கருவூலத்துடன் 'தனக்கு நிகர் யாருமில்லை' என்ற அகந்தையுடன் சுற்றிவரும் மாந்தர் கூட்டத்திலே அறிவு, ஆற்றல், அனுபவ முதிர்ச்சி என்ற அனைத்தையும் ஆழமாகப் பெற்றிருந்த நீங்கள் சலனமின்றி நிதானமாக இருந்து கொண்டு, உரிய இடத்தில் உரியவர்களோடு மட்டும் நல்லறிவை வெளிப்படுத்தி மேன்மைகண்ட உங்கள் பண்பை மறப்பதற்கில்லை.

பிறப்பும் கல்வியும்

பல வளங்களாலும் நனிசேர் நாடான ஆரையம்பதி எனும் பண்ட தொன்மைக் கிராமத்தில் சீனி வாத்தியாரின் வழித்தோன்றலாக, கந்தப்பர் நாகப்பருக்கும் சீனித்தம்பி உபாத்தியாயர் தங்கம்மா

வுக்கும், 1906ம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் 05ம் திகதி நான்காவது சற்புத்திரனாக அவதாரம் செய்தீர்கள். ஈன்றெடுத்த துவந்து உச்சிமோந்த அன்னையின் அன்பையோ, பேரெடுத்து வாழ பாசமுட்டி வளர்க்கும் தந்தையையோ அறியாத பராயத்திலே பறிகொடுத்து விட்ட நீங்கள் முன்னோர்களான கந்தப்பனாலும், வெள்ளைத்தம்பியாலும் வளர்க்கப்பட்டீர்கள்.

இந்து சபையால் நடாத்தப்பட்ட ஆரையம்பதி சைவப் பாடசாலையில் எட்டாம் வகுப்பு வரைப்படித்து பரீட்சையிலும் தேறினீர்கள். நன்னூல், நிகண்டு, ஆகியவற்றில் புலமை பெற்றிருந்த உங்களை உங்கள் சிற்றன்னை மகனான பண்டிதர் பூபாலபிள்ளை அவர்கள் திருகோணமலை இந்து வித்தியாலயத்தில் சேர்ப்பித்து, யாப்பிலக்கணவியல், பாலபண்டித தேர்வுக்கான படிப்பு நெறியினை ஊட்டுவித்தார். வெண்பா, ஆசிரியப்பா என்பன பாடும் ஆற்றல் உங்களுக்கு அதனால் கிடைத்ததென நன்றியுடன் நினைவு கூருவீர்கள்.

அன்பு பூண்ட கணவனாக, இரக்கமுள்ள தந்தையாக பற்றுள்ள உறவினனாக, சுற்றமாக, நேர்மையுள்ள மனிதனாக, கடமை உணர்வுள்ள ஆசானாக, குழந்தை வைத்தியனாக பலகாலம் வாழ்ந்துள்ளீர்கள். உங்கள் சொந்தப் பிள்ளைகளாகிய எங்கள் மீது கூட இதுவரை எப்போதாவது அடக்குமுறை பிரயோகித்ததாக ஞாபகமில்லை. “பிறர் பிள்ளை தலைகடவ தன் பிள்ளை தானே வளரும்” என்ற தத்துவத்திற்கொப்ப, உங்களை நம்பி பாடசாலைக்கு அனுப்பி வைக்கப்பட்ட குழந்தைகளுக்கு நீங்கள் ஆற்றிய அருஞ்சேவையே, இன்று நாங்கள் பெற்றுள்ள பெரும் பேராகும்.

குற்றமொன்றைச் செய்து விட்ட குழந்தை, தான் செய்த குற்றத்தின் தன்மை எத்தகையது; அதனால் ஏற்படக்கூடிய தாக்கம் எவ்வியல்பினது என்பதை அக்குழந்தை உணர்ந்து கொள்ளாதற்கேதுவான அறிவைப் புகட்டினீர்களே அன்றி அடக்கு முறையையோ, சரீர தண்டனைகளையோ அல்ல.

“அடக்கம் அமரருள் உய்க்கும்” என்ற சித்தாந்தக் கருத்தின் பொருளை உங்கள் வாயிலாக வாழ்க்கை முறையிலிருந்து தான் நான் ஐயமின்றித் தெளிந்து கொண்டேன், ஆயினும் உங்களைப் போல் இலெளகிய சலனங்கட்கு ஆட்படாமல் நிதானமாக வாழ்ந்து காட்டுவோம் என்று நிச்சயம் கூறமுடியாது.

என் நண்பன் நாகேந்திரன், உங்களைப் பற்றி அடிக்கடி கூறுவானே,

“தூங்காமல் தூங்கும் நிலை” என்று கந்தரலங்காரத்தில் அருண கிரிநாதர் கூறியருளிய பான்மைக்கு உங்கள் தந்தையார் தான் பொருத்தமான உதாரணம் என்று.

ஒரு பெரும் நீண்ட கால வெளியினூடாக என் ஞாபக கண் ணோட்டத்தைச் செலுத்துகிறேன்.

எப்போதாவது எவரைப்பற்றியாவது எவரிடமும் நீங்கள் முறைப் பட்டோ, நிந்தித்தோ கூறியதாக, அப்படியான ஒரு சிறுமை உங் கள் எண்பத்து நான்கு வருடகால வாழ்க்கையிலேயே இல்லை. இது ஒரு மகத்தான சாதனை அல்லவா?

தாய், தந்தை இல்லாத பிள்ளையாக வளர்ந்த போதிலும், உங்களுக்கு தந்தைக்குத் தந்தையாக தாய்க்குத் தாயாக இருந்து வளர்ந்த உங்கள் தமையன்மார்களின் பூரண சம்மதத்தோடும், அருமைச் சகோதரியின் கணவர் பரிகாரி நல்லதம்பியின் விருப்பத் தோடுமே 1942ம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் 14ம் திகதி சிறப்பான முறையில் உங்கள் திருமண வைபவம் நடந்தேறியது. அதுவும் ஆரையம்பதியிலே இருநூற்றுஐம்பது வருடங்களுக்கு மேல் கௌர வத்தைப் பேணிவரும் ‘பரிகாரிமாரியர்’ பரம்பரையில் வந்த தங்க மணியம்மாளைக் கரம்பற்றினீர்கள்.

1929ம் ஆண்டு பங்குனி மாதம் 01ம் திகதி ஜீவனோபாயத்திற் கான தொழிலாக ஆசிரியத் தொழிலைத் தேர்ந்தெடுத்தீர்கள். தரா தரப்பத்திரமற்ற உதவி ஆசிரியராக திரு | தோப்பூர் அ. மு. ஆ. பாடசாலையில் ஆரம்பித்த உங்கள் ஆசிரிய வாழ்க்கை, 1966ம்ஆண்டு நவம்பர் மாதம் 04ம் திகதி மட்கோயில்குளம் அ. த. க. பாடசாலை யில் முடிவடைந்தது. இந்த முப்பத்தேழு வருடகால வாழ்க்கையில் தான் நீங்கள் பெற்ற அனுபவங்கள் மறக்க முடியாத சம்பவங்கள், இனிப்பான சம்பவங்கள் தான் எத்தனை! எத்தனை!

அடக்கமான சுபாபமுள்ள நீங்கள் சந்தர்ப்பங்கள் ஏற்பட்ட விடத்து, உங்கள் நண்பர்களிடமும் பிறரிடமும் அவ்வப்போது கூறிய ரசித்துச்சுவைத்த சம்பவங்களை இங்கு தருதல் நன்றென நினைக்கிறேன்

அத்தியாயம் II

ஆசிரிய சேவையில் சாதனைகள்

தோப்பூர், கல்வியின் அருமை பெருமைகளை அறிந்திராத ஒரு கிராமம். மக்கள் உழவுக்கும் தொழிலுக்குமே வந்தனை செய்தனர். ஐந்தாம் தரம் படித்துப் பாஸ் செய்தவர்களே 'நன்றாகப் படித்தவர்களாக' அங்கு கருதப்பட்டனர். ஐந்தாம் தரத்திற்கு மேல் படிப்பு வேறு உண்டோ என்பது அவர்களது கேள்வி. காரணம், தோப்பூர் அரசினர் முஸ்லிம் பாடசாலையில் 5ம் தரம் வரை தான் வகுப்புகள் இருந்தன!

இந்த நிலையில் தான் 1929ம் ஆண்டில் நீங்கள் அப்பாடசாலைக்கு ஆசிரியராக நியமிக்கப்பட்டிருந்தீர்கள். அறிவு, திறமை ஆகியவை ஆண்டவனின் வல்லமைகள். அவை எங்கும் பரந்து பட்டு வியாபித்திருக்கின்றன. கல்வி என்ற ஊக்கியினால் தான் அது விழிப்படைந்து பரிணமிக்கத் தொடங்கி விடுகிறது.

அதே மண்ணில் மாணவர்களாகக் கல்வி கற்ற A. A. றஹ்மான், A. V. முகம்மது அடங்கலாக பதினொரு பேர் 5ம் வகுப்புப் பரீட்சையில் சித்தியடைந்து விட்டனர். ஊர் வழக்கப்படி இனி அவர்கள் மாடு மேய்க்கவும், வயல் வேலை செய்யவுமே அனுப்பப்பட போகிறார்கள். ஆற்றலுள்ள அந்த மாணவர்களின் வாழ்க்கை எங்கேயோ போய் முடங்கிக் கிடக்கப்போகிறது. அந்த மாணவர்கட்கு நீங்கள் ஞான உபதேசம் செய்தீர்கள். "கல்வி கரையில்" கற்குந்தோறும் அறிவு மாணவர்கட்கு மணற்கேணி போன்று ஊறிக்கொண்டே இருக்கும். கல்வி கற்க வேண்டிய பருவம் இளமைக் காலமே. ஆகவே, கல்வியைத் தேடிக்கொள்ளுங்கள். சமுதாய முன்னோடிகளாக இந்தக் கிராமத்தின் வழிகாட்டிகளாக நானைய அறிவுச் சந்ததியாக விளங்குங்கள்" என்றீர்கள்.

மட்டக்களப்பு கல்வி உப்போடை சிவானந்த வித்தியாலத்திற்கு அம்மாணவர்கள் அனைவரையும் கூட்டிக்கொண்டு வந்து உயர் கல்விக்கான வசதிகளைச் செய்துதவினீர்கள்.

அன்று தோப்பூர் கிராமத்தில் நீங்கள் ஏற்றி வைத்த கல்விச் சுடர் இன்று எத்தனை எத்தனையோ வகையர்க வியாபகமடைந்து நீண்ட அறிவு உலகத்தின் தொடர்புள்ள பகுதியாக மாறிக்கொண்டு வருகின்றது. உங்களால் உயர் கல்வி பெற்றுக்கொண்ட ரஹ்மானும் முகம்மதும், பின்னாளில் மட்டக்களப்புக் கல்வி அலுவலகத்தில் பணி

புரிந்த வேளையில் எனக்கு நேரில் இந்தச் சம்பவத்தைக் கூறி, தங்கள் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொண்டதோடு, வீட்டுக்கும் வந்து உங்களைத் தரிசித்துச் சென்றார்கள். தோப்பூர் பாடசாலையில் நடந்த சம்பவங்களில் வேறும் சில.

கந்தப்பர் ஆசிரியர்

1933ம் ஆண்டு தோப்பூர் பாடசாலைக்கு புதிய தலைமை ஆசிரியராகப் பதவியேற்றார் திரு. V. கந்தப்பு அவர்கள். அந்தக் காலத்தில் E. S L. C. சித்தியடைந்திருந்த அவர் ஆங்கிலத்தில் நல்ல தேர்ச்சியுடையவராகவும் இருந்தார். யாழ்ப்பாணத்தவர்; சிறந்த பண்பாளர்.

அப்பகுதியில் பொதுக் கூட்டமோ, காணிக் கச்சேரியோ பிற அரசாங்க அலுவல் நிமித்தம் கூடும் எந்த ஒரு காரியத்திற்கும் தோப்பூர் பாடசாலைக் கூட்டமே பாவிக்கப்பட்டு வந்தது. அதுவும் சத்திரம் சாவடிக்குக் கூட இல்லாத மரியாதைகளுடன்.

அன்று ஒரு புதன்கிழமை. பாடசாலை நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. சுமார் 12.30 மணி இருக்கும் விதானையாரும் வன்னியனாரும் திறந்த வீட்டுக்குள் புகுந்து விட்ட நாய்க்குட்டிகள் போல் பரபரவென்று பாடசாலையினுள் புகுந்து பிள்ளைகளைக் கலைந்து போகமாறு கேட்டுக்கொண்டனர். அவர்கள் வாங்குகளையும் மேசைகளையும் கடபுடவென்று தூக்கி ஒழுங்கு படுத்துவதில் உற்சாகமாக ஈடுபட்டுக் கொண்டிருந்தனர். தலைமை ஆசிரியர் திரு. கந்தப்பு அவர்களுக்கு மிக அண்மையில் வந்து 'ஆரைக் கேட்டு வாங்கிக் கொடுக்கிறியள்' என்ற அவரது கேள்வியைக் கூட காதில் வாங்கிக் கொள்ளாமல் கருமமே கண்ணாயிருந்த வன்னியனாரை நோக்கிக் கனல் தெறிக்கும் குரலில் கர்ஜித்தார் கந்தப்பு.

"ஐ சே, கூ வாய்யு? வட் விசினஸ் டூ யூ வாண்ட்?" ஆங்கிலம் புரியாத போதிலும் ஏதோ கோபமாகக் கேட்கிறார் என்பதனைப் புரிந்து கொண்ட அவர்கள் காரியத்திலிருந்து பின்வாங்கி பக்குப்பக் கென்று பார்த்துக்கொண்டிருந்தனர்.

"காணிக் கச்சேரி நடக்கப்போகுது. ஜி. ஏ. வந்திடுவார். பாடசாலையை விடுங்க மாஸ்டர்" விதானையார் சமாளித்தார்.

"பள்ளிக்கூடம் விட ஏலாது. நீங்கள் போகலாம்" என்றார் தலைமை ஆசிரியர்.

'ஜி. ஏ. சொன்னவர்: காணிக் கச்சேரி நடத்த வேணும் எண்டு' வன்னியனரின் பயமுறுத்தல் இது.

'ஐசே கெட் அவுட்' இடி முளக்கமாகக் கேட்ட தலைமை ஆசிரியரின் சத்தத்தை அடுத்து விதானையாரும் வன்னியனரும் அவ் விடத்தை விட்டு அகன்று போய் விட்டார்கள். ஜி. ஏ. வந்து சட்டாம்பிள்ளையை என்னபாடு படுத்தப் போகிறாரோ...? என்ற பூரிப்பு அவர்களுக்கு.

சரியாக பிற்பகல் ஒரு மணி. கார் ஒன்று வந்து பாடசாலைக் கோட்டில் நின்றது. பட்டி தோளில் தொங்கி விடப்பட்ட சேவகன் ஒருவன், இறங்கி முன் கதவைத் திறந்து விட ஒரு ஆஜானுபாகு வான உருவம் கம்பீரமாக நடந்து வந்தது. தலையிலே இருந்த தொப்பியைக் களட்டி 'ஸ்கூல் மாஸ்டர்... ஸ்கூல் மாஸ்டர்' என்றது.

தலைமை ஆசிரியர் தலைவாசல் வரை சென்று ஆங்கிலத்தில் உரையாடினர். இறுதியில் ஜி. ஏ. கந்தப்புவை நோக்கி "இஸ் தெயர் எனி இன்கொன்வீனியன்ஸ் போ யூ.?"

"நோ சேர் ஐயம் நொட் இன்போம்ட் ஒப் திஸ் வை த டிப்பாட் மென்ட்"

"ஓகே ஐயம் சொறி" வந்த வேகத்திலேயே அந்த ஜி. ஏ. திரும்பிச் சென்று கொண்டிருந்தார். பண்பு அவன் செல்வம். பழிவாங்கும் எண்ணம் அவனுக்கேது? வன்னியனருக்கு இன்னும் வியப்புத் தீரவில்லை; சட்டாம்பிள்ளையின் கெட்டித்தனம் இப்படியுமா என்பதே அது.

நான்கு, ஐந்து வருடமாக தொடர்ந்து அந்தப் பாடசாலையிலேயே சேவையாற்றிக் கொண்டிருந்த உங்களுக்கு பாடசாலைச் சிறார்கள் மட்டுமல்ல, வன்னியனர், விதானையார், உடையார், பக்கத்து வைத்திய சாலை பெரிய டாக்டர் தியாகராசா மற்றும் ஊர் பிரமுகர்கள் எல்லோரும் நல்ல அறிமுகமும் மதிப்பும். இதற்கு இன்னுமொரு காரணமும் இருந்தது. தபால்கந்தோர் இல்லாத காரணத்தினால், பாடசாலை ஆசிரியர் குடிமனையிலேயே நிசிவிங் போஸ்ட் ஆபிஸ் இயங்கி வந்ததும், அதன் போஸ்ட் மாஸ்டராக நீங்களே பணி புரிந்ததுமாகும். இதனால் பாடசாலை நேரம் போக மிகுதி நேரத்தில் அவ்வூர் பிரமுகர்கள் வந்து உங்களுடன் பொழுதைக் கழிப்பதனால் ஊர் விவகாரங்கள் யாவும் உங்களுககுச் சுடச் சுடச் செய்தியாக வந்து விடும்.

தோப்பூர் கிராம மக்கள் படிப்பறிவு குறைந்தவர்கள். பாடசாலை யில் மாணவர்கள் தங்களுக்குள் ஏற்படுத்திக் கொள்ளும் சச்சரவுகள் என்றாலும் சரி தவறு செய்யும் மாணவனை ஆசிரியர் தண்டித்து விட்டார் என்றாலும் சரி, அதற்கெல்லாம் சத்தம் போட்டுக் கொண்டு பாடசாலைக்குப் படையெடுத்து வரும் வழக்கம் அங்கு இருந்து வந்தது. அதிலும் சிறப்பாக பதுர்டின் என்றொரு சண்டியனால் பாடசாலை மிகவும் கஸ்ட்ப்பட்டுக் கொண்டிருந்தது. இந்த அவலத்தைப் போக்க வழி இல்லையா? என்று நீங்கள் சதா சிந்தித்தீர்கள். திட்டம் ஒன்று உருவாயிற்று. அதைப் பரீட்சிக்கும் நாளும் வந்துவிட்டது.

தலைமை ஆசிரியர் கந்தப்பு மூன்றாம் வகுப்பில் பாடம் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார். இடம் சுத்தமாக இருக்க வேண்டும் என்பதில் அவர் மிகவும் கண்டிப்பு. இது பற்றி பல தடவைகள் மாணவர்களுக்கு அறிவுறுத்தியும் எச்சரிக்கை செய்தும் இருக்கிறார்.

கடதாசியைக் கசக்கி யாரோ ஒரு பையன் கீழே வீசி எறிந்து விட்டான். கந்தப்புவின் கண்களிலும் அது பட்டுவிட்டது.

“நிலத்தில் கடதாசி போட்டது யார்?” கந்தப்பு மாஸ்டர் கேட்டார்.

பதிலில்லை. மீண்டும் கேட்டார். யாரும் பதில் சொல்லவில்லை ஆத்திரத்துடன் பலமாகக் கேட்டார். அதற்கும் பதிலில்லை. பக்கத்திலிருந்த பையனை இழுத்தெடுத்து அடிக்கப் போனார். “ஐயா, நான் இல்ல. அந்த மஹுப் தான் கசக்கி எறிந்தவன்.”

மஹுப்பை இழுத்தெடுத்து கையிலிருந்த பிரம்பினால் அடி, அடி என்று துவம்சம் செய்ய ஆரம்பித்து விட்டார் கந்தப்பு. பக்கத்து வகுப்பில் பாடம் எடுத்துக் கொண்டிருந்த நீங்கள் ஓடிச் சென்று பிரம்பைப் பறித்தெடுத்து விட்டீர்கள். பாடசாலை அப்படியே “பின் றொப் சைலன்ஸ்” ஆகிவிட்டது. நல்ல வாட்ட சாட்டமான சிவந்த மேனியை உடைய மஹுப்பின் மீது விழுந்த அடித்தமும்புகள் அப்படியே பதிந்துபோய் இருந்தன. சில இடங்களில் இரத்தம் பொசிந்து கொண்டிருந்தது.

நீங்கள் பார்த்தீர்கள்; காரியம் எக்கச்சக்கம். மஹுப்பின் தந்தை பதுர்டின் பெரிய சண்டியன். சும்மா மெல்லும் வாய்க்கு அவல் கிடைத்து விட்டால் பார்த்துக் கொண்டா இருக்கப் போகிறான். பாடசாலை விட்டுப் பையன் போக, பதுர்டின் சத்தம் போட்டுக் கொண்டு வரப்போகிறானே என்று பயந்தீர்கள். ஆசிரியர்களைக்

கூப்பிட்டு, விடயத்தை விளக்கினீர்கள். கந்தப்பர் புதியவர். அவருக்கு நிலைமை தெரியாது. இன்றோடு இதற்கு ஒரு முற்றுப்புள்ளி வைத்து விடவேண்டும் என்பது உங்கள் அந்தரங்கத் திட்டம்.

ஆசிரியர்கள் அனைவரும் ஏகோபித்து திட்டத்தைச் செயல் படுத்துவதென ஒப்புக்கொண்டனர். இதற்கிடையில் ஓய்வு நேர மணியடித்ததும் அதுவரை அழுது கொண்டிருந்த மஹாரப் அப்படியே வீட்டுக்கு ஓடிப்போய் விட்டான். மீண்டும் பாடசாலைக்கு வரவில்லை.

சின்னத்தம்பியும் ஒரு உதவி ஆசிரியர்தான். மட்டக்களப்புப் பாண்டிருப்பு அவருக்குச் சொந்த இடம். உயரம். உயரத்திற்கேற்ப தெளிவு. ஒரு சிறு குடுமி. அதனை மடித்துச் சொருகி விட்டுக்கொள்வார். கடமையில் அவ்வளவாக ஊக்கம் இல்லை.

பாடசாலை விடுவதற்கு சொற்ப நேரம் கிடக்கிறது. வெளியே கொம்பல் சத்தம் கேட்கிறது. பதுர்டின் சீனடி சிலம்படி வித்தைகள் பழகி வரும் அரவம் கேட்கிறது காட்சியைக் கண்டு களிக்க விடலைகள் பலர் திரளுகிறார்கள். பெரும் கூட்டமொன்று பாடசாலையைச் சுற்றி நிற்கின்றது. பதுர்டின், ஆசிரியரை இழுத்து அவதூறுகப் பேசுகின்றான்.

திட்டமிட்டபடி நீங்கள் சென்று பதுர்டனை உள்ளே வருமாறு கேட்கிறீர்கள். அவனும் உங்கள் வேண்டுகோளுக்கு இசைந்து பாடசாலை எல்லைக்குள் வந்து விடுகிறான். எதிர் வகுப்பில் இருந்த சின்னத்தம்பி ஆசிரியர் தன்னுடைய பாத்திரத்தை மிக அழகாக செய்து விடத்தயாரானார். எழுந்தார்; நடந்தார்; முளந்தானை உயர்த்தி மடித்து பதுர்டனை அடித்து விட்டார். சீனடிச் சண்டியன் நிலத்தில் சுருண்டு விழ, 'லவக்' என்று பாய்ந்து சின்னத்தம்பி ஆசிரியர் அவனது கைகள் இரண்டையும் சேர்த்து தூணில் கட்டிப் போட்டு விட்டார்.

இரண்டாவது சீனும் முடிவடைந்து விட்டது. திட்டமிட்டபடி ஆசிரிய மேசையில் அடுக்கி வைக்கப்பட்டிருந்த இடாப்புகள், புத்தகங்கள், வெண்கட்டிகள், மணி எல்லாமே சிதறடித்து விடப்பட்டு விட்டன.

பள்ளிக் கூடத்தைச் சுற்றி ஊரே கூடி விட்டது. பேர் பெற்ற சண்டியன் பரிதாப நிலையில் கட்டுப்பட்டு நிற்கிறானே என்ற வியப்பு அவர்களுக்கு.

கந்தப்பர், விதானையை அழைத்து வருமாறு பையனொருவனைக் கட்டளை இட்டார்.

விதானையும் விரைந்து அவ்விடம். வந்து விட்டார். பதுர்இன் விதானையிடம் பாரம் கொடுக்கப்பட்டது, கோட்டு வழக்கொன்றில் அவன் தண்டிக்கப்பட்டதாகக் கேள்வி, பிரச்சினை அத்தோடு தீர்ந்து போய் விட்டது, அதன் பிறகு பாடசாலைப் பக்கம் பலத்த தத்தம் போட்டுக் கதைப்பதற்கும் அவர்களுக்குப் பயம்.

மகாபாரதத்தை நடாத்தி வைக்கப்பரந்தாமன் செய்த வஞ்சனைகளையும் சூதுகளையும் எவரும் தவறாக எடுத்துக் கொள்வதில்லை. காரணம், அச் செய்கைகள் புரைதீர்ந்த நன்மை பயக்கும் நீதிசார்ந்த விடயங்களானதினல்தான்.

இங்கேயும் நீங்கள் வைகுந்த வாசனாகச் செயல்பட்டு வெற்றி கண்டீர்கள்.

வன்னியனரும் உடையாரும் விச நாகங்கள் போல் ஆனார்கள். கந்தப்பு ஆசிரியரை எப்படியும் பழிதீர்த்துவிட வேண்டும் என்றே முடிவு கட்டினர்.

பிறிதொரு நாளில் காணிக் கச்சேரிக்காக கிராமக் கோட்டுக் கூட்டத்திற்கு வந்திருந்த ஜி. ஏக்கு, மஹிப்பின்பாடசாலை விவகாரம் பெரிது படுத்தப்பட்டு முறைப்பாடாக சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருந்தது!

அன்று, மாணவர்கள் மத்தியில் ஒரே பரபரப்பு. பெற்றோர் தமக்குள் கதைத்துக் கொண்ட இரகசியம் சிறார்கள் காதுகளுக்கு எட்டி அது பாடசாலைக் கூட்டத்திற்குள்ளும் புகையத் தொடங்கி விட்டது!

உன்னிப்பாக அவதானித்த உங்களுக்கு விடயம் ஓரளவு புரிந்து விட்டது. பையனொருவனை அழைத்து காதோடு காதாக விடயத்தை கேட்டறிந்து விட்டீர்கள். உடனே, தண்டனைப் புத்தகம் (Panishment Book) ஒன்று தயாரிக்கப்பட்டு அதில் உரியதிகதி இடப்பட்டு தண்டனையின் தன்மை, குற்றம், தண்டிக்கப்பட்ட மாணவனின் பெயர் ஆதியனவும் கந்தப்பரைக் கொண்டு பூரணப்படுத்தப்பட்டு விட்டது. தலைமை ஆசிரியருக்கு இதுபற்றிவிபரமாக கூறிவித்தும் விட்டீர்கள்.

சுமார் 10 - 30 மணி இருக்கும். வன்னியனார், 'ஐயா, ஐயா, ...' என்று கூவி அழைத்துக் கெகண்டு வருவது தெரிகிறது.

“என்ன வன்னியனார்?...”

“என்னவோ... புத்தகத்தையும் எடுத்துக் கொண்டு ஜி. ஏ. ஐயா உங்களை “கிராமக்கோட்டுக்கு வரட்டாம்”

“சரி... வருவதாகச் சொல்லுங்க” எதிர்பார்த்தது நடந்து விட்டது.

கந்தப்பு வாத்தியர் தண்டனைப் புத்தகத்துடன் புறப்பட்டு விட்டார்.

உடையாருக்கும் வன்னியனாருக்கும் ஒரே குதூகலம் “இன்றைக்குத் தான் சட்டாம்பிள்ளை மாட்டப்படப் போகிறார்” என்று.

“குட்மோனிங் சேர்” கந்தப்பரின் சலூட்டேசன் இது.

“யேஸ், குட் மோனிங்” என்ற அந்த வெள்ளைக்காரத்துரை, நாற்காலி ஒன்று எடுத்து வந்து தனக்குப் பக்கத்தில் போடுமாறு தன் பணியானை ஏவினான். ஆசிரியரை நோக்க “பிளீஸ் சிட்டவுன்” என்று தக்க மரியாதையுடன் கேட்டுக் கொண்டார்.

ஆசிரியர் துரையின் அருகே அமர்ந்து விட்டார்.

இருவரும் ஆங்கிலத்தில் சிறிது நேரம் உரையாடினார்கள். தண்டனைப்புத்தகத்தில் பதியப்பட்டிருந்த ஆங்கில வாசகத்தை உற்று நோக்கிய துரை அங்கிருந்தவர்களைப் பார்த்துப் பேசினான்.

“உங்கள் பிள்ளை தண்டிக்கப்பட்டதை ஆசிரியர் ஓப்புக் சொள் கிறார். அவர் தவறு செய்த பிள்ளைக்கு தண்டனை வழங்கியதற்கும் பிரமாணப்படி நடவடிக்கையும் எடுத்துள்ளார். மாணவனைத் தண்டிக்கும் உரிமை ஆசிரியருக்கு இருக்கிறது. ஆசிரியர் கடவுளுக்கு நிகரானவர். அவர்மீது குற்றம் எதுவுமில்லை” என்றவன், ஆசிரியரை விழித்து.

“சொறி போத டிஸ்ரப்பன்ஸ்” என்று இன்முகம் காட்டிவழிய னுப்பி வைத்தான்.

எல்லாவற்றையும் கேட்டுக் கொண்டிருந்த உடையாருக்கும் வன்னியனாருக்கும் அது பிடிக்கவில்லை. என்ன செய்வது?

“சட்டாம்பிள்ளைக்கு இத்தனை கெட்டுத்தனமா?” அவர்கள் வாயில் விரலை வைக்கும் அளவிற்கு அங்கு உங்கள் புத்திக் கூர்மை செயல்பட்டதை கந்தப்பு ஆசிரியரைத் தவிர வேறுயார் அறியப்போகிறார்கள். தோப்பூரில் நிகழ்ந்ததாகக் கூறிய மற்றொரு சம்பவத்தையும் இங்கு தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

பள்ளிக்குடியிருப்பு பிள்ளையார்

தோப்பூர் பாடசாலை அமைந்திருக்கும் இடத்திற்கு அண்மையில் தான் பாதை, பள்ளிக்குடியிருப்பு, பாலத்தோணு ஈச்சிலம்பத்தை ஆகிய குக் கிராமங்களுக்கு வெவ்வேறாகப் பிரிந்து செல்கின்றன.

பள்ளிக் குடியிருப்பு ஒரு சிறிய கிராமம். அங்கே கல்வி அறிவோ, வாழ்க்கை வசதிகளோ இல்லாத தமிழர்கள் சிலர் குடியானவர்களாக வாழ்ந்து வந்தனர். தோப்பூர் போன்ற அயல் கிராமங்களுக்குச் சென்று கூலி வேலை செய்து சீவியம் நடத்துவது அவர்கள் தொழில். அதிகாலையில் சோற்றுமுடிச்சுடன் புறப்பட்டு விட்டால், சூரியன் அஸ்தமனமாகிய பின்னரே வீடுகளுக்குத் திரும்புவது அவர்கள் வழக்கம்.

இந்தப் பள்ளிக்குடியிருப்புக்கும் தோப்பூருக்கும் இடையே அதர் வழிப்பாதை வளைந்து திரும்பும் முனையில் குளத்திற்கு அணித்தாக நிழல் மரங்கள் சோலையாக வளர்ந்து நிற்கின்றன. காக்கைகளும் பறவை இனங்களும் இன்பமாக இங்கு பொழுதைக் கழிக்கின்றன. இந்த நிழற் சோலைக்கு இடது புறமாக தெரியும் பெரிய ஆலமர நிழலின் கீழ்ப் பாதை ஓரமாக கல்லினால் செதுக்கப்பட்டிருக்கும். அந்த உருவம் பிள்ளையாரினுடையது. யாரோ புண்ணியவாள் இந்தப் பிள்ளையார் சிலையை அவ்விடத்தில் தாபனம் செய்து வைத்திருக்கிறார் போலும். பள்ளிக் குடியிருப்புச் சைவ மக்கள் ஆத்மார்த்த ரீதியாக அப்பனைத் தொழுது கடைத்தேற இந்த விநாயகரைத் தவிர வேறு வசதிகளே கிடையாது. அவ்வழியால் செல்லும் வழிப் போக்கர்கள் தலையில் கும்பிட்டுக் குட்டிவிட்டுச் சென்றால், அவர்களுக்கு அன்றைய தினம் அமைதியாகக் கழியும் என்பது அவர்கள் நம்பிக்கை. தினமும் இந்தச் சிறு கூட்டத்தினரின் வழிபாட்டையும் புஸ்பாஞ்சலியையும் ஏற்று விநாயகப் பெருமான் இறும்பூதெய்தி இருந்தார் போலும்!

தோப்பூர் இளைஞர் சிலருக்கு இது வேடிக்கையும் விளையாட்டாகவும் இருந்தது. நண்பர்கள் சேர்ந்து வேட்டைக்குப் போவது, விருந்து போசனம் உண்பது அவர்களது பொழுது போக்காக இருந்தது. அவ்விதம் பலர் கூடி வேட்டைக்குப் போபவர்கள், இந்த ஆலமரத்தடிக்கு வந்து ஒன்று சேர்ந்தே செல்லுவர். அவ்வாறு தரித்துக் காத்து நிற்கும் சமயம் அவர்களில் சிலர் பிள்ளையாரின் தோற்றத்தைப் பார்த்துப் பரிசாசம் செய்வதும், சேட்டை செய்வதுமாக இருப்பர். சில சமயங்களில் வேட்டை மிருகங்கள் எதுவும் கிடைக்கத் தவறினால் பிள்ளையாரின் அங்கங்களைச் சிதைத்து அதனை

ஒரு தண்டனையாக வழங்கி அதலை மகிழ்ச்சியும் அடைவர். இவ்வாறு அங்க சேதனம் செய்யப்பட்ட அருள் விநாயகனின் நிலைக்காக வெந்து, வேதனை அடைந்து, கண்ணீர் விடுவர் அவன் வழமையான ஏழை அடியார்கள். இதுபற்றி முறைப்பட்ட போதெல்லாம் ஏழை சொல் அம்பலமேற மறுத்து வந்தது.

இறுதியாக, ஒருநாள் இரவு வேட்டையாடப் புறப்பட்டுப் போன இளைஞர் கூட்டமொன்று வேடிக்கை மிகுதியால் 'பிள்ளையாரே, இன்றைக்கு எங்களுக்கு மிருகம் ஒன்றும் அகப்படாவிட்டால், உன்னைத் தொலைத்து விடுவோம். ஜாக்கிரதை என்று கூறிச் சென்ற தாம்.

அடுத்த நாட்காலை விடியற்புறம் பூமாலை புனைந்து போற்றி புகழ்ந்து பாடிக்கொண்டு வந்து நின்றபோது தான் 'பிள்ளையார் எங்கோ போய்விட்டார்' என்ற சங்கதி அவர்களுக்குத் தெரிந்தது. ஏமாற்றத்துடன் நெஞ்சருகிக் கண்ணீர் வர 'தொப்பை அப்பனே, அருட்கணபதியே! நீ இருக்கப் பயமில்லை என்றிருந்தோம். இரட்சிக்க வந்துற்ற உன்னை தந்திரமாக அழைத்துச் சென்றவர் யாவர்? பாலும் தெளிதேனும் பாகும் பருப்பும் தர எங்களிடம் வழி இல்லை என்று எண்ணி நகர்ந்து சென்று விட்டாயா? அதையெல்லாம் விட சிறந்த எங்கள் இதயத்தையே காணிக்கையாகத் தந்தோமே, ஏற்க வில்லையா? எங்கள் இரங்கலைக் கேட்டுத் திரும்பி வாராயோ?' என்று ஓலமிட்டமுதனார். அத்தோடு நிற்காது தோப்பூர் கனவான்கள், பிரமுகர்கள் எல்லோரையும் கண்டு தம் கை நட்டக்கணக்கை முடித்து வைக்கும்படி இரரந்து நின்றனர்.

அதிகம் லட்சியம் செய்யாத அவர்கள் இதையிட்டு பரிசீலனைக்கு எடுத்துக் கொள்ளவே இல்லை.

திடீரென்று தோப்பூர்க் கிராமம் முழுவதும் வாந்தி பேதிநோய் பரவ ஆரம்பித்து விட்டது.

ஆஸ்பத்திரி எங்கும் நோயாளர் நிரம்பி வழிந்து கொண்டிருந்தனர். வைத்தியத்தினால் நோயைக் கட்டுப்படுத்த முடியவில்லை.

திடீரென்று பரவிய நோய்க்கான கரணத்தைப் பற்றிப் பலரும் பலவிதமாக ஆராய்ச்சி செய்தனர். டாக்டர்கள், எங்கிருந்தோ தொற்றுநோய்க் கிருமி காவிகளால் அங்கு கொண்டு வரப்பட்டிருக்க வேண்டும் என்றனர். சிலர் வெயிலின் அகோரம் இதற்கு காரணம் என்றனர். ஊர்ப்பிரமுகர்களின் சிந்தனையில் மட்டும் பள்ளிக்குடி

யிருப்பு பக்தர்களின் பிள்ளையாரின் மறைவு ஞாபத்திற்கு வந்து விட்டது. அந்த ஏழை மக்கள் தங்களிடம் செய்து கொண்ட முறைப் பாட்டை அப்போது எண்ணிப் பார்த்தனர். குற்றமுள்ள நெஞ்சல்லவா?

‘சுட்டால்தானே தெரிகிறது,

தொட்டால் சுடுவது நெருப்பென்று’

பிள்ளையாரின் சீற்றமே இதுவென்றும் தெரிந்தனர். இரவோடு இரவாக உரியவர்களைக் கண்டு பிடித்து குளத்திலே வீசி எறியப்பட்டிருந்த சிலையை மீண்டும் எடுத்து வந்து மர நிழலில் ஆரோகணித்து இருத்தியும் விட்டனர். பள்ளிக்குடியிருப்பு வாழ் சைவ நெறியாளர்கள் மீளப்பெற்றுவிட்ட தம் செல்வத்தை எண்ணி இன்புற்று இறும் பூதெய்தினர், இறைவனின் அருளாட்சியை நினைந்து ஆனந்தக் கண்ணீர் சொரிந்து அதனால் அபிடேகம் செய்தனர்.

உங்கள் வாழ்க்கையில் இடம்பெற்ற சந்தித்த மறக்க முடியாத மனிதர்களில் முத்துக்குமாரும் ஒருவர். அவரைப்பற்றி நிறைய வாஞ்சையோடு கூறிய கதைகள் இவை.

மருத்துவர் முத்துக்குமாரு

நாலு முள வேட்டி, தோளில் ஒரு சால்வைத்துண்டு. நெற்றியிலே வெளுத்த வெள்ளைத் திருநீற்றுப் பூச்சு. நெடிது வளர்ந்த மெலிந்த தேகக் கூடு. தோப்பூர் பாடசாலைக் கட்டடத்தில், வந்து தங்கிப் போகும் பலரில் வைத்தியர் முத்துக்குமாரும் ஒருவர். அதனால் உங்களுக்கு அறிமுகமானவர்,

ஒரு ஞாயிற்றுக்கிழமை சித்த வைத்திய முறைப்படி ஏதோ லேகியம் காய்ச்சிக் கொண்டிருக்கிறார் பாடசாலை வளவினுள் பரிகாரி முத்துக்குமார். தற்செயலாக நீங்கள் அவ்விடம் வர நேரிட்டபோது லேகியம் அடுப்போடு கிடந்து வேகுவதைக் கவனித்து விட்டீர்கள்.

“வைத்தியர், உடனே அடுப்பை விட்டு இறக்குக கல்லாகிப் போகப்போகுது” உங்களை மறந்து சத்தமிட்டீர்கள்.

வைத்தியருக்கு ஆத்திரம் ஏற்படுகிறது உங்கள் மீது பரம்பரை வைத்தியனை எனக்கு எங்கிருந்தோ வந்த இந்த விடலை ஆலோசனை கூறுவதா? இவருக்கு வைத்தியம் பற்றி என்ன தெரியும்?’ என்பதே அவரது ஆத்திரத்திற்கான உட்காரணம்.

“வைத்தியர் கோபமடைந்து விட்டார், நமக்கேன் வீண்வம்பு” என்பதை ஊகித்துக் கொண்ட நீங்கள் உங்கள் குடிமனைக்குள் சென்று விட்டீர்கள்.

இது நடந்து முடிவடைவதற்கிடையில், வேகியம் கல்லாகி சம்மட்டி கொண்டு அடித்தாலும் நகர்த்த முடியாத ஒரு வஸ்து வாகிவிட்டது.

முத்துக்குமாரு சாமானியரல்லர். வைத்தியத்துறையில் மூன்று பரம்பரைக்குமேல் இந்தத் தொழில் பார்த்து வருபவர். அதனால் அவருக்கு ஆத்திரம் ஏற்பட்டதில் தப்பில்லை. ஆயினும் சிலரைப் போல் பிடித்த முயலுக்கு மூன்று கால் என்று வாதிடும் மூர்க்கத்தனம் அவருக்கிருக்கவில்லை.

நிதானமாகச் சிந்தித்தார். நடந்து முடிந்த ஒவ்வொரு சம்பவத்தையும் தெளிவாக ஆராய்ச்சி செய்தார். இந்தப்பையனுக்கு இத்தனை பெரிய அறிவு எப்படி ஏற்பட்டது? “சுட்டபழம் வேண்டுமா பாட்டி? என்று ஓளவையைக் கேட்ட முருகனைப் போலல்லவா இருக்கிறது இது. புலமையில் சிறந்தபண்டிதன் என்னை இளைஞனை இந்த ஆசிரியர் திணறடித்து விட்டானே!

முத்துக்குமாருக்கு ஆத்திரம் தீர்ந்து விட்டது. மதிப்பும் மரியாதையும் ஏற்பட்டுவிட்டது. அன்புடன் உங்களை ஆசை மகனாக அழைத்தார்.

“எஜமான், உங்களுக்கு எப்படி எஜமான் தெரியும், இது கல்லாகப் போகிற தென்று? காரணத்தை அறிந்துவிட அவர் மனம் துடித்தது.

“பரிகாரியார் நான் சும்மா ஒரு போக்கில்...” என்கே பரிகாரியார் மீண்டும் கோபமடைந்து விடுவாரோ என்று யோசித்தீர்கள்.

“ இல்ல எஜமான் உங்களுக்கு வைத்தியம் தெரியும்” சொல்லுங்க எஜமான் மறைக்காம”

“பரிகாரியார், எனக்கு வைத்தியமும் தெரியாது, ஒன்றும் தெரியாது, எனது தங்கையின் கணவர் ஒரு சித்த வைத்தியர் வீட்டில் மருந்துகள் தயாரிக்கும்போது சில சமயம் அவருக்கு உதவியாக இருந்திருக்கிறேன் அவ்வளவுதான்,” அடக்கமான உங்கள் பதில் மேலும் முத்துக்குமாரரைச் சிந்திக்க வைத்துவிட்டது,

“எஜமான், நீங்க ஒரு வைத்தியன். பிறவி வைத்தியன். வைத்தியத் தொழில் உங்களுக்கு நல்லாக வரும்” வாயாரவாழ்த்தி மனதார நல்லாசி வழங்குகிறார் வைத்தியர் முத்துக்குமாரர்.

பின்னாலில் நீங்கள் பாலர் வைத்தியத்தில் சிறந்து விளங்கினீர்கள். பிறந்த ஒரு நாள் தொடக்கம் ஆறுமாதம் வரை உள்ள குழந்தைகளுக்கு ஏற்படும் கருங்கிரந்தி, செங்கிரந்தி, வயிற்றுப் பொருமல் சளிசுரம் ஆகியவற்றிற்கு ஆங்கில வைத்தியர்களால் கைவிடப்பட்ட எத்தனையோ ‘கேஸ்’களை நீங்கள் சுகப்படுத்தி உள்ளதை இங்கு பலர் அறிவர்,

பரிகாரி முத்துக்குமாரர் இப்போதெல்லாம் உங்களுடன் சினேகபான்மை அதிகம். தக்கவரைத் தக்கவரே காமுறுவர் என்ற கூற்றுக்கிசைய வளர்ந்த நட்பு அன்புடன் சேர்ந்து ஆறுமாதப் பதிந்துவிட்டது.

முத்துக்குமாரர் தேசசஞ்சாரம் செய்பவர். ஒரே இடத்தில் பல காலம் தரித்து நிற்க மாட்டர்.

விடாக்காய்ச்சல்

உங்களுக்கு காய்ச்சல், அரசாங்க வைத்திய சாலையில் உள்ள எம், ஓ. தொடக்கம் ஊரிலுள்ள பரிகாரி வரை இதற்கு வைத்தியம் பார்த்தாகி விட்டது. காய்ச்சல் குறைந்த பாடில்லே. கழிச்சல் பேர்ன்று வயிறு நொந்து சீதமும் சனியுமாக ஐந்து, ஆறுதரம் மலம் கழியும் வேதனை சொல்லி முடியாது. தேகம் மெலிந்து விலா எலும்புகள் கூட புறப்பட்டு விட்டன.

எண்ணை வகைகள், குளுகை வகைகள் என்று எத்தனை எத்தனையோ பகையறாக்கள் பாவித்தும் பயன் கிடைக்கவில்லை. இரண்டு மாதங்கள் நகர்ந்து விட்டன. இனி என்ன செய்வது வீட்டுக்கு (ஆரையம்பதிக்கு) போவோம் என்ற முடிவு உங்களுக்கு.

எதிர்பாராத விதமாக வைத்தியர் முத்துக்குமாரர் அன்று அங்கு பிரசன்னமாடார்,

‘என்ன எஜமான் முகமெல்லாம் வாட்டம். சுகமில்லாத ஆளைப் போல.....’

‘இன்றைக்கு ஊருக்குப் பேசப் போறன் வைத்தியர் எனக்குச் சுகமில்ல. எல்லா வைத்தியமும் பார்த்திட்டன்’

‘எஜமான், கைய இப்படிக்குடுங்க’ நாடியைப் பரிசோதித்துப் பார்த்து விட்ட முத்துக்குமாரர் கூறுகிறார்.

‘எஜமான், எனக்காக இன்றைக்கு ஒருநாள் பார்த்து நாளைக்குப் புறப்படுங்க. ஏதோ அவன் புண்ணியமாக என்னால ஏண்டத நாணும் ஒருக்கா செய்து பார்க்கிறன்’

நீங்கள் எதுவும் பேசவில்லை.

குடிமனைக்கு அப்பால் கோடிப்புறமாக சென்றவர் ஏதோ இலைகள் (முருங்கை இலையாக இருக்கலாம்) கொஞ்சம் பிய்த்தெடுத்து வந்து கசக்கிப் பிளிந்து அதன் சாற்றை உப்புடன் சேர்த்து உங்கள் உள்ளங்கைகளில் ஊற்றி, ஒரு நிமிடத்தில் ஒருக்களித்து அதனை ஊற்றி விடுகிறார். ஒரு பக்கத்து கையில் ஊற்றப்பட்ட சாறு அப்படியே போய் விட்டது. மறுபக்கத்தில் ஊற்றப்பட்ட சாற்றில் சிறு சிறு பருக்கைகள் எஞ்சிக் கிடந்தன!

“பருக்கை இருந்த பக்கத்தில் தான் காய்ச்சல் கட்டி இருக்கிறது. முத்துக்குமார் டைகனேசிஸ் பண்ணி விட்டார் எத்தனையோ வைத்தியக் கலாநிதிகளுக்கும் புரியாமல் இருந்த நோயின் அறிகுறிகளை ஒரே தடவையில் கண்டு பிடித்து விட்டார் அவர்.

மீண்டும் அதே பரிசோதனை. திரும்பவும் அதே பெறுபேறும் முடிவும். நோயின் காரணம் தீர்மானிக்கப்பட்டு விட்டது.

“எஜமான், இதுக்கு ஒரு எண்ணை உள்ளுக்கும் குடித்து தலையிலயும் வைக்க வேணும் என்னிட்ட...” என்று யோசித்தவர் ‘கொஞ்சம் போல கிடக்கு. இப்போதைக்கு அது காணும். தொடர்ந்து கொஞ்சநாள்களுக்கு நீங்க பாவிச்சி வரவேணும். “அப்பதான் எல்லாம் பூரண சுகம் வரும்”

“அதுக்கென்ன வைத்தியர் நாம காச்சுவமே”

“எஜமான் எண்ணைய பின்னேரம் கொண்டு வந்து தாரன். உள்ளுக்கு ஒரு சின்னக் கரண்டி அளவு குடிச்சி தலைபிலயும் வைப்புகள் அது சரியாப்போயிடும்”

சால்வையை எடுத்து உதறிப் போட்டுக் கொண்டு புறப்பட்டுப் போனவர் மீண்டும் திரும்பி வந்து,

“எஜமான், நான் வரப்பிந்திடு, பட்டோலையத்தாறன். அதன்படி நீங்களே எண்ணையக் காய்ச்சங்க. ஒரு போத்தல்ல காச்சிடுபோதும். எஜமான், அந்தக் கடுக பகுத்திரமா வைச்சிருங்க எனக்கு அப்பன் புண்ணியமா கொஞ்சக் காசி உழைச்சுப் போடுவன் எஜமான், எண்ணை காய்ச்ச நான் இப்பவே உங்களுக்குத் தத்துவம் தந்திட்டன் முழு ஆசிர்வாதமும்.”

வைத்தியரோ ஏழ்மையில் வாடுபவர். வைத்தியப் பொருட்கள் வாங்குவதற்கே அவரிடம் வக்கில்லை. என்ன செய்வது!

எண்ணெய்யை சொன்னபடி பின்னேரம் கொண்டு வந்து கொடுக்கிறார். வைத்தியம் செய்யப்பட்டது. காற்றடித்து ஓய்ந்த மாதிரி காய்ச்சல், கட்டி, வயிற்றுப்பாரம், வேதனைகள் எல்லாமே பரிதியைக் கண்ட இருளாக மறைந்து போய்விட்டன!

இரண்டு மாதங்களாகக் கொள்ளாத நித்திரையை அன்றுதான் திருப்தியாகச் சயனித்தீர்கள்.

வைத்தியர் அடிக்கடி கூறுவார். "எஜமான், நீங்க வைத்தியம் படியுங்க உங்களுக்கு அந்தக் கலை நல்லா வரும். வைத்தியனுக்குரிய லட்சணம் நிறைய இருக்கு" என்று அவரது கரைச்சல் பொறுக்க முடியாத நீங்கள் வைத்தியர் முத்துக்குமார் மனப்பாடமாக தன் நெஞ்சில் பதித்து வைத்திருந்த 'அங்காதிபாதம்' என்று கூறப்படும் வைத்திய முன்னோடி நூலில் கூறப்பட்டுள்ள சுமார் 400 பாடல்களையும் நாளுக்கு நாளை அவர் கூற அவற்றை ஏட்டில் எழுதி வைத்திருந்தீர்கள். அதுமட்டுமல்ல கைவைத்தியம் என்ற சில சாதாரண நோய்களுக்குரிய வைத்திய தரவுகளையும் மருந்து விபரங்களையும் கூட எழுதி வைத்திருந்தீர்கள்.

பின்னூலில் உங்கள் வைத்திய ஆசாயனின் ஆசிர்வாதம்படி ஏழு ஆர்மெயின் ரோட்பாடசாலையில் படிப்பிக்கும்போது உங்களுக்கும் உங்கள் சக ஆசிரியர்கட்கும் ஏற்பட்ட 'நாலாமுறை' தொற்றுக் காய்ச்சலுக்கு வைத்தியம் செய்து கைமேற் பலனும் கண்டீர்கள்.

இந்த வைத்திய புறபெசர் முத்துக்குமாரு பற்றி நீங்கள் சொன்ன வேறு தகவல்களும் நினைவு கூரத்தக்கனவாதலால் இங்கு குறிப்பிடுதல் பொருத்தமானதே.

முத்துக்குமாரின் வைத்தியப் பின்னணி

பாலத்தோப்புப் பகுதியில் பிரபல வைத்தியர் ஒருவருக்கு இரண்டாவது மகனாகப் பிறந்த முத்துக்குமாரு, சிறுபராயம் முதலே துடிப்பும் தெறிப்பும் உள்ள இளஞ்கைவே இருந்து வந்தார். தமையனையும் தம்பியையும் தனக்குப் பின்பு தன் பரம்பரைத் தொழிலான வைத்தியத்தைச் செய்து வர எப்படியும் படிக்க வைத்துவிட வேண்டும் என்று பெரும் பாடுபட்டார் முத்துக்குமாரின் தந்தையார்.

குத்துவிளக்கொன்றின் தாளிலே ஒரு போத்தல் தேங்காய் எண்ணெயை ஊற்றி அதற்கு இரண்டு திரிகளும் இட்டு அதன் வெளிச்சத்தில் வைத்திய ஏடுகளைக் கொடுத்துப் படிக்கும்படி முத்துக் குமாரரும் தமையனாரும் பணிக்கப்பட்டனர். எண்ணெய் முழுவதும் முடியும் வரை படித்து விட்டு வந்தால் தான் சாப்பாடு என்பது உத்தரவு.

தமையனும் தம்பியும் திட்டமிட்டு அரையிலே கட்டியிருந்த கச்சையை அவிழ்த்து அதனால் எண்ணெயை உறிஞ்ச வைத்து வெளியே கொட்டி விடுவார்களாம். இப்படியாக வினையாட்டும் வினையுமாகக் கற்றுக்கொண்ட வித்தைதான் இந்த முத்துக்குமாரின் வைத்தியக்கலை.

கொட்டியாரப் பற்றிலே முத்துக்குமாருடன் போட்டி போட்டு வைத்தியம் செய்வதற்கு எவருமில்லை. முத்துக்குமாரு நோயாளரைப் பார்த்து வைத்தியத்திற்கு இடமில்லை என்று கைவிரித்து விட்டால் சரி, எந்த வைத்தியராலும் அது சுகப்படுத்தவே முடியாது. அத்தகைய அபார திறமை அவருக்குண்டு.

வைத்தியம் மட்டுமல்ல குறளி வித்தையிலும் கை தேர்ந்தவராக விளங்கினார் அவர். காலை உணவிற்கு பழம் தேவைப்பட்டால், உடனே வித்தையினால் பெற்றுக் கொடுப்பார் அவர். சில சமயம் உற்சாகமடைந்து விட்டால், கைக்குளச்சியிலே கிடக்கும் தன் சால் வையை எடுத்து மேலே வீசி எறிந்து விடுவார். அது 'மேற்காட்டி வெள்ளை'யாக மாறி குடைபோல் அவரைத் தொடர்ந்து வரும். இவற்றைக் கண்களால் காணும் அவ்வூர் மக்களுக்கும் இளைஞர்கட்கும் முத்துக்குமாரிடம் சேட்டை செய்ய மிகுந்த பயம்.

பிள்ளைப்பேற்று வைத்தியம்

கையிலே காச இல்லை. யாழ்ப்பாண நகரத்தின் பிரதான பாதை யொன்றால் ஒரு சமயம் முத்துக்குமாரர் சென்று கொண்டிருந்தார். தேவீர் ஒன்று வாங்கிப் பருகவும் ஒரு தம்படிக்கும் வழியில்லை. என்ன செய்வது என்று சிந்தித்தவர் தன் வசம் உள்ள ஒரே செல்வம் 'வைத்தியத்தை' நினைவு கூர்ந்து மகப்பேற்று வைத்தியக் காண்டத்தை விளக்கும் பாடல்கள் சிலவற்றை எடுத்து அழகாக பொருட் சுவையுடன் வீதி வழியாகப் பாடிக் கொண்டு சென்றார்.

ஒரு பெரிய மாடி வீடு. தனவந்தரொருவரின் வீடாக இருக்கலாம். யாரோ ஒருவர் மொட்டை மாடியிலிருந்து பாடலையும் பாடலில் பொதிந்துள்ள பொருளையும் உன்னிப்பாகக் கிரகிப்பது தெரிந்தது. வைத்தியர் பாடிக்கொண்டே நடந்தார். யாரும் சட்டை பண்ணவில்லை. வைத்தியருக்கு ஏமாற்றம்! கை தட்டும் ஒலி பின்னால் கேட்கவே திரும்பிப் பார்த்தார் வைத்தியர், தன்னை அந்த உருவம் வருமாறு அழைத்தது. மனதில் ஒரு இனம் புரியாத மகிழ்ச்சி. இறைவனை ஒரு தரம் மனதில் தியானம் பண்ணிக் கொண்டு நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறார் முத்துக்குமார். வாட்ட சாட்டமான அந்த உருவத்தில் படித்து உய்த்துணர்ந்த தேஜஸ் தென்பட்டது.

“நீர் பாடும் இந்தப் பாடல் என்ன?”

“அங்காதி பாதத்தில் - மகற்றுப் பேறு எஜமான்”

“அப்படி என்றால் அது என்ன?”

“பிள்ளைப் பாக்கியம் இல்லாதவர்கட்கு பிள்ளைகள் கிடைக்க வைத்தியத்தில் கூறப்பட்டுள்ள நெறிமுறைகள், எஜமான்”

“இதனை உம்மால் நிரூபித்துக் காட்ட முடியுமா?”

“ஆண்டவன் புண்ணியத்தால் எஜமான்”

“எவ்வளவு காலம் எடுக்கும்?”

“இரண்டு மாதங்கள் வரை எஜமான்”

“என் மனைவிக்கு பெருங்கவலை. பிள்ளை ஒன்று வேண்டி நாங்கள் முயற்சி செய்து பயன் இல்லை. இந்த வைத்தியத்தைச் செய்வதனால் நீர் இங்கேயே இருந்து, பயன் பெற்று முற்றாகப் பலிதமான பின்பே வெளியே போகவேண்டும். அதற்குச் சம்மதமா?”

“உங்கள் விருப்பம் எஜமான்.

முத்துக்குமார் முறைப்படி பாகம் செய்து மருந்துகள் தயாரித்து அந்த அம்மணிக்குக் கொடுத்தார். இறைவனின் ஆசீர்வாதத்தாலும் பரிசுத்தவானின் வைத்தியச் சிகிச்சை முறையினாலும் அந்தப் பெண்மணி கருவுற்று அழகிய ஆண் மகவொன்றையும் பெற்றெடுத்து விட்டாள்.

அதுவரை அவ்வீட்டிலே தங்கி இருந்து சேவை செய்த முத்துக்குமார் தம்பதிகளிடமிருந்து விடை பெற்று விட்டார். அவர்கள் மனமுவந்து கொடுத்த அன்புப் பரிசில்களை அவர் மறுக்கவில்லை.

1932ம் ஆண்டளவில் அப்பகுதியிலே நடந்த சம்பவம் ஒன்றைப் பற்றியும் கூறியிருக்கிறீர்கள்.

கந்திரீஸ் அப்புவும் சேருவில் விகாரையும்

உடம்பெல்லாம் புண்ணும் காயங்களும் கொண்ட ஒரு சல்லாடை தரித்த உருவம், இரவு வேளையில் பாடசாலைக் குடிமனையின் கம்பிவேலி ஓரமாக வந்து நின்று பசிக்கு உணவு கேட்டது. அதன்பின்பு தினமும் அந்த உருவம் அதே நேரத்திற்கு வரத் தொடங்கிவிட்டது. ஊர்ச் சனங்களும் இதைப் பற்றி அறிந்து வைத்திருந்தனர். ஆயினும், இதைப் பற்றி ஆய்வு செய்ய அவர்கள் விழையவில்லை. அவ்வுருவம் ஒரு குஸ்ட ரோகி என்றும் தோப்பூருக்கு அப்பால் உள்ள அடர்ந்த காட்டுப் பிரதேசத்தில் பகல் பொழுதைக் கழித்துவிட்டு இரவு நேரத்தில் மட்டும் ஊருக்குள் நுளைந்து சாப்பாட்டைப் பெற்றுக் கொண்டு மீண்டும் காட்டுக்குள்ளேயே போய்விடும் என்றும் தெரியவந்தது. அவ்வுருவம் கந்திரீஸ் அப்பு.

சிறிது நாட்களாக கந்திரீஸ் அப்பு இரவு வேளைகளில் சாப்பாட்டுக்கு வருவதில்லை!

தோப்பூரை அண்மிய வயல் வெளிகளை ஊடறுத்து அப்பால் அமைந்துள்ள நிலப்பரப்பு முழுவதும் அடர்ந்த காடுகள். அங்கே யானை, கரடி முதலிய விலங்கினங்கள் கூட வாழுகின்றன.

குஸ்டரோகியாக இருந்த கந்திரீஸ் அப்பு பகல் முழுவதும் தன்னத் தனியாக காட்டுக்குள் அடைபட்டுக் கிடந்தமையினால், தனக்கு ஒரு உறைவிடம் தேடும் பொருட்டு, மெல்ல மெல்ல அப்பிரதேசம் முழுவதும் அலைந்து திரிந்த வேளையில், கழிபாடுற்ற பழைய கட்டிடத்தின் பகுதி ஒன்று இருப்பதைக் கண்டு அதனை மெல்ல மெல்ல துப்புரவு செய்து இப்போது அவன் அமைதியாக இருந்து கொள்ள ஒரு இடத்தை தேடிக்கொண்டான். காடுகளை வெட்டி, அகழ்வு செய்து பர்க்கையில் அது ஒரு பெரிய பழைய விகாரை என்பது தெரியவந்துவிட்டது!

இவ்விடயம் திருகோணமலையில் அப்போதிருந்த பௌத்த காங்கிரஸ் தலைவர் 'முதலியார்' அவர்களுக்குத் தெரியப்படுத்தப் பட்டது.

முதலியாரின் தலைமையில் விகாரை அகழ்வு வேலைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு இடிபாடுகள், உடைவுகள் புனருத்தாரணம் செய்யப் பட்டு, விகாரையின் உருவம் மீளப்பெறப்பட்டு விட்டது. முடிசூட்டு

விழாவிற்கு கொழும்பிலிருந்தும் பிற இடங்களிலிருந்தும் பௌத்த சாதுக்களும் பிறரும் வருகை தந்தனர். இதுவே சேருவிவ விகாரை தற்போது இப்பிரதேசம் பிரச்சனைக்குரியதொன்றாக இருந்து வருகிறது. நீங்களும் நண்பர்களுடன் சென்று அவ்விடம் சுற்றிப் பார்த்ததாக கூறியிருக்கிறீர்கள். கந்திரீஸ் அப்புவுக்கு இவ்விகாரையில் ஒரு இடம் ஒதுக்கிக் கொடுக்கப்பட்டு, அவன் தோப்பூர் றிசீவிங் ஒப்பிசில் இருந்து தினமும் தபால் எடுத்துவரும் மெசஞ்சராகவும் நியமிக்கப் பட்டு விட்டான். அந்திரீஸ் அப்பு தெய்வ அருளால் இப்போது நோய் முற்றாக குணமடைந்து ஆசிர்வாதம் பெற்ற ஒரு தெய்வ அடியான் ஆவன்.

ஆசிரிய பயிற்சி

தராதரப் பத்திரமற்ற உதவி ஆசிரியராக கடமை புரிந்துவந்த நீங்கள், அப்போதிருந்த கல்வி நடைமுறை விதிகளின்படி ஆசிரிய பயிற்சிக் கல்லூரி ஒன்றில் சேர்ந்து பயிற்சி பெற்று பயிற்றப்பட்ட ஆசிரியராக வெளிவந்திருக்கலாம். அதற்கான அனுமதி கூட உங்களுக்குக் கிடைத்தது. திருநெல்வேலி ஆசிரிய கல்லூரியில் சேர்ந்த நீங்கள் இரண்டொரு வாரங்களில் அடைவிட்டு வெளியேறி மீண்டும் பழைய சேவையில் சேர்ந்து கொண்டீர்கள். இதற்கு முதற்காரணம் திருநெல்வேலி ஆசிரியர் கல்லூரியில் பரிமாறப்பட்ட உணவுகளின் திருப்தியற்ற தன்மை, இரண்டாவது பயிற்றப்பட்ட ஆசிரியர்கட்கும் ஆசிரியர் தராதரப்பத்திரம் பெற்று ஆசிரியர்கட்கும் சம்பள விகிதத்தில் அவ்வளவு பாரிய வித்தியாசமின்மையும் ஆகும்.

ஆசிரிய கல்லூரியை விட்டு வெளியேறிய நீங்கள் ஆர்வ மிகுதியால் ஆசிரியர் தராதரப்பத்திரப் பரீட்சைக்கு ஆயத்தம் செய்தீர்கள். எடுத்த எட்டுப் பாடங்களில் இயற்கை விஞ்ஞானம் எலிமன்ரறி மகமெற்றிக்ஸ்சும் உள்ளடங்கும். சாதாரணமாக அப்போது, தமிழாசிரியர்கள் இத்தகைய பாடங்களைத் தேர்ந்தெடுப்பதில்லை. இருந்தாலும் நீங்கள் அவ்விதம் தேர்ந்தெடுத்ததற்குக் காரணம், விடயங்களை ஆராய்ந்து அறிவதிலும் புதிய கருத்துக்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுப்பதிலும் உங்களுக்கு இயல்பாகவே இருந்து வந்த நாட்டங்களே அதுவாகும். இந்த முயற்சியில் நீங்கள் வெற்றியும் கண்டீர்கள்.

தலைமை ஆசிரியர் கந்தப்பு யாழ்ப்பாணத்திற்கு இடமாற்றம் பெற்றுச் சென்றதை அடுத்து கந்தசாமி என்ற மற்றொரு யாழ்ப்ப

பாணத்தவரே தோப்பூர் பாடசாலைக்கு தலைமை ஆசிரியராக நியமிக்கப்பட்டார். இவர் கந்தப்பு ஆசிரியருக்கு நேர்மாறான போக்கிணையும் மைப்பான்மையிணையும் உடையவராக இருந்தார். குறுகிய சிந்தனையும் பிறரை இகழ்ந்து உதாசினம் செய்யும் போக்கும் இவரை மரியாதையற்றவராக்கி அவ்விடத்தை விட்டு வெளியேற வேண்டிய துர்ப்பாக்கியசாலியாக மாற்றின பாடசாலையிலும் சக ஆசிரியர்களின் ஒத்துழைப்பு குன்றி விட்டது.

கலை விழா

இந்தக் கால கட்டத்தில் தான் கொட்டியாரப்பற்றுப் பாடசாலைக்கான வருடாந்த கதம்பப் போட்டிகளுக்கு ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டன. வருடா வருடம் பரிசில்களை பெற்றுக் கொண்டு தனக்கெனத் தனியிடமொன்றை தாபித்துக் கொண்டிருந்த தோப்பூர் பாடசாலை கந்தப்பரின் இடமாற்றத்துடன் செயலிழந்து விட்டது என்றே சகலரும் பேசிக் கொண்டனர். அன்றியும் இம்முறை தோப்பூர் பாடசாலையினால் எந்த ஒரு நிகழ்ச்சியைத் தானும் ஒப்புவிக்க கூட முடியாதிருக்கும் என்றே எதிர்பார்த்தனர்.

எரியும் மெழுகுவர்த்தியாக அப்பாடசாலைக்கு ஓளியைப் பிறப்பித்துக் கொண்டு மூலையில் ஆடம்பரமின்றி வாழ்ந்து கொண்டிருந்த உங்களை யாரால்தான் எடுத்துப் பேச முடியும்?

இம்முறையும் 'வந்தி' என்ற நாடகமும் 'வசந்தன்' கோலாட்டமும் உங்களின் சொந்தத் தயாரிப்பிலும், நெறியாள்கையிலும் ஏற்படுத்தப்பட்டு போட்டிக்கும் அனுப்பி வைக்கப்பட்டன.

சமயநெறி முறைகளுக்கமைய பாட்டு, ஆட்டு, நடிப்பு என்பவற்றை தவிர்த்துள்ள முஸ்லிம் சமூகத்தைச் சேர்ந்த மாணவர்களைக் கொண்டே, அவர்களின் பெற்றோரின் சம்மதத்துடனேயே இக்கலை நிகழ்ச்சிகளை ஒழுங்கு செய்திருந்தீர்கள் என்றால் அதிலுள்ள சிரமத்தை மட்டுமல்ல அந்தச் சமூக அமைப்பில் உங்களுக்கு இருந்த தனிமதிப்பையும் பற்றி எடைபோடாமல் இருந்துவிட முடியாது.

கலைவிழா தொடங்கிற்று.

வித்தியாபதி அருள்நந்தி அவர்கள் சிறப்பு விருந்தினராக முன் வரிசையில் அமர்ந்து நிகழ்ச்சிகளை உன்னிப்பாகக் கவனித்துக் கொண்டிருந்தார். அருள்நந்தி அவர்கள் ஆங்கிலத்தில் மட்டுமல்ல, தமிழிலும் புலமை நிரம்பியவர், கல்விமான். இவரால் ஆக்கப் பெற்ற நூல்கள் பல.

‘வந்தி’ ஒரு சமய, கவிதை நாடகம். பத்து வயதுக்கு உட்பட்ட மாணவர்களே இதில் நடிகர்கள். சிவபெருமான் கூலியாளாக வந்து செம்மனச் செல்வி வந்தியிடம் கூலிபேசும் காட்சி நடந்து கொண்டிருக்கிறது. சிவபெருமானுக்கு நடத்த பையன்,

என்ன சொன்னாய் மடை மாதே.....

என்ன சொன்னாய் மடை மாதே.....

என்ற கவிதை அடியைப் படித்தாள்.

சிவபக்தனான அருள்நந்தி அருகில் அமர்ந்திருந்த வித்தியாதரிசி கிருஷ்ணபிள்ளையைப் பார்த்து, ‘சிவமேன்மை உடைய வந்தியை ‘மடை’ - மடைச்சி என்ற பொருளில் அழைப்பது சரியாகுமா?’ என்று கேட்டார். உங்களின் திறமையில் நம்பிக்கை கொண்ட கிருஷ்ணபிள்ளை வித்தியாதரிசி; உங்களைச் சமீபமாக அழைத்து விட யக்தை விளக்கினார். நீங்கள் அருள்நந்திக்கு.

‘என்ன சொன்னாய் மட மாதே’ என்பதே சரியானதென்றும், நடிகள் ஒரு சிறிய பையனான படியால் உச்சரிப்பில் அவ்விதம் மாறு பாடு ஏற்பட்டு இருக்கலாம் என்றும் பிட்டவிக்கும் மடத்தொழிலைச் செய்வதனால் ‘மட மாதே’ என்று அடைமொழி சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது என்றும் சுருக்கமாக விளக்கினீர்கள். அருள்நந்தியும் தலையை அசைத்து முழுத்திருந்தியை வெளிப்படுத்தினார்.

ஒரு நாடகத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்டிருந்த நேரம் $\frac{1}{2}$ மணித்தியாலயம் மட்டுமே. இந்தச்சிறு குழப்பத்தினால் நாடகம் அரைமணிக்கும் சற்று அதிகமாகப் போய்க்கொண்டிருக்கவே, சீன் இழுக்கப்பட்டு நாடகம் முடிவுறாமலே மூடப்பட்டுவிட்டது. நாடகத்தின் சுவாரசியமான போக்கினை ரசித்த அருள்நந்தி அவர்கள் ‘நாடகம் முடியும் வரை அனுமதியுங்கள்’ என்று பணிப்புரை விடுத்தார். வழமை போல் இம் முறையும் நீங்கள் போட்டிக்கு அனுப்பி வைத்த இரண்டு நிகழ்ச்சிகளுமே பரிசுக்குரியவையாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டன.

ஆங்கில ஆசிரியர் அருட்பிரகாசம்

1937ம் ஆண்டு ஜூலை 01ம் திகதி முதல் நீங்கள் ஏறாஜர் மெயின்ரோட் (தற்போது அலிகள் மகாவித்தியாலயம்) பாடசாலைக்கு மாற்றப்பட்டு அங்கே 1941ம் ஆண்டுவரை கடமை புரிந்தீர்கள். இந்தக் கால கட்டத்தில் தான் அருட்பிரகாசம் என்ற ஆங்கில

உதவி ஆசிரியரின் நட்பு உங்களுக்குக் கிடைத்தது. இவர் யாழ்ப்பாணத்தைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். கிறிஸ்தவர். நல்ல குடும்பத்தச் சேந்தவர். விவாகமாகாதவர். விவாகம் பற்றி யாழ்ப்பாணத்திலிருந்த அவரது பெற்றோர் கடிதங்கள் பல எழுதிய போதிலும் அதில் நாட்டமில்லாமல் பிரமச்சாரியாகவே வாழ்வதென்ற எண்ணம் கொண்டவர். அவரது அந்தரங்க விடயங்களைக் கூட கூறி ஆலோசனை கேட்கும் அளவிற்கு நண்பர்களாக நீங்கள் இருந்தீர்கள்.

ஏறாஜர் பெண்கள் பாடசாலையிலே ஆசிரியையாக கற்பித்துக் கொண்டிருந்த மட்டக்களப்பு - மண்டரைச் சேர்ந்த அன்னம்மாவிற்கும் அருட்பிரகாசத்திற்கும் ஆண்டவனின் அருளாசியினால் ஏற்பட்ட அன்பு, பின்பு விவாக சம்பந்தமாக மாறிவிட்டது. பெற்றோருக்கு இதனைத் தெரியப்படுத்தி யாழ்ப்பாணம் இருந்து அவர்கள் எல்லோரும் இங்கு வந்து மணவினையை நடாத்தி வைத்துவிட்டுப் போயினர்.

ஆனைக்குட்டிச் சுவாமிகள்

அப்போது ஏறாஜரில் பிரபல்யம் பெற்று விளங்கிய சாப்பாட்டுக் கடை சிற்றி கொட்டல், அங்கேதான் நீங்கள் உணவு உண்டீர்கள். முதலாளி, பணம் என்ற மட்டும் குறிக்கோள் அற்றவராக இருந்ததனால், அக் கொட்டல் நல்ல முறையில் இயங்கி வந்தது. அக் கொட்டல் ஓரமாக இரண்டொரு நகைக்கடைகளும் இருந்தன.

சில சமயங்களில் வீதியெங்கும் கலகலப்பாக இருக்கும். சிறார்கள் எல்லாம் எதையோ துரத்திக் கொண்டு ஓடுவது போன்ற பிரமை எங்கும் கரகோச ஒலி கேட்கும்.

ஒரு குறுகிய உருவம், முழந்தாளிக்கு மேல் துண்டாடை ஒன்றை உடுத்து, மெய் எல்லாம் வெண்ணீறு அணிந்து சலனமின்றி வெகு இலாவகமாக கூட்டத்தின் நடுவே சென்று கொண்டிருக்கும். ஏதாவது ஒரு கடைக்குள், அதிகமாக நகைக் கடைக்குள் பிரவேசிக்கும். முதலாளி அவ்வுருவத்தை வெகு மரியாதையாக நமஸ்கரித்து வழிவிலகி நிற்பார். அவ்வுருவம் உள்ளே நுளைந்து ஆபரணங்களை எல்லாம் வீசி எறிவதும் கல்லாப் பெட்டியில் உள்ள காசுகளை அள்ளிக் கொட்டுவதும் பொருட்களை உடைப்பதும் போன்ற வேலைகளில் ஈடுபடும். இதனைக் காணும் எவருக்கும் ஆத்திரம் ஆத்திரமாக வரும். சில சமயங்களில் பண நோட்டுக்களை எடுத்து வெளியே வந்து கூரை மீது வீசி எறிந்து விடும். இத்தனைக்கும் சொந்தக் காரரான முதலாளி எதுவுமே பேசாமல் பயபக்தியுடன் ஓரமாக நின்றிருப்பார்.

“சுவாமி குடிப்பதற்கு ஏதாச்சும் தரட்டுங்களா?”

என்று பவ்வியமாகக் கேட்டால் சிலசமயம் ஏற்றுக் கொள்ளும்; சிலசமயம் வாய்க்கு வந்தபடி ஏசிவிட்டு எழுந்து நடந்து செல்லும். என்ன அதிசயம்! இத்தனை வினையாட்டுக்கள் செய்த போதிலும் கடைக்குள் இருந்த பொருட்கள் யாவும் நிலைகுலையாது அப்படியே இருக்குமாம். காரைதீவில் சமாதநிலை அடைந்துவிட்ட ஆனைக்குட்டிச் சுவாமியின் இந்த அற்புத வினையாட்டை நீங்கள் நேரில் பார்த்த தாகக் கூறினீர்கள்.

தலைமை ஆசிரியர் இஸ்மாயில்

1948ம் ஆண்டு தொடக்கம் 1949 ஆண்டுவரை காத்தான்குடி மெயின் ரோட் (தற்போது மீரா பாலிகா மகா வித்தியாலயம்) பாடசாலையில் ஆசிரியராகக் கல்வி கற்பித்தீர்கள். தலைமை ஆசிரியராக இருந்தவர் காத்தான்குடியைச் சேர்ந்த மொகமட் இஸ்மாயில். சீனித்தம்பி ஆசிரியர் கார்த்திகேசு ஆசிரியர் ஆகியோருடன் கோப்பாயில் ஆசிரிய பயிற்சி பெற்றவர். இறை நம்பிக்கையும், கடமை உணர்வும் நேர்மையும் மிக்கவர். பிறர் சொத்து எதனையும் தீண்டமாட்டார். அதே போன்று தனக்குரிமையான வற்றைப் பிறருக்கு விட்டுக் கொடுக்கமாட்டார். பெரிய சிஸ்ர மெற்றிக்கான மனிதர். காலையில் நான்கு மணிக்கு நித்திரை விட்டு எழுந்து காலைக் கடன்களை முடித்துக் கொண்டு, குளித்து வெளிக்கிட்டு பாடசாலைக்கு வந்துசேர்ந்து விட்டால் காலை 7.30 மணி என்ற தன்னம்பிக்கைக் கோட்பாட்டை உடையவர்; அதன்படி மணிக்கூட்டுக்கு நேரம் வைப்பவர். மதிய உணவுக்காக மாணவர்கட்கு பாண் வாங்கும்போது தினமும் மிஞ்சிவரும் சில்லறைக் கணக்கை மாத முடிவில் கூட்டி, அந்தச் சிறு மொத்தத்திற்கும் பாண் வாங்கி அதனை அன்றைய உணவுக்குப் புறம்பான முறையில் மேலதிகமான மாணவர்கட்குப் பகிர்ந்தளிப்பவர். சிறிய விவகார மாறலும் அத்தனையும் எழுத்தில் கணக்கில் தீர்த்து வைப்பர். எவர் மீதும் அவநம்பிக்கை கொண்டவர். சக ஆசிரியர்கள் எவர்க்கும் மதிப்புக் கொடுக்காதவர், அவர்கள் பேச்சை உதாசினம் பண்ணுபவர். சக ஆசிரியர்கள் பாடசாலைக்கு வரும் நேரம் 8.00/8.15ஆகும். தலைமைஆசிரியர் ஒருவர் மட்டுமே காலை 7.30 மணிக்குப் பாடசாலைக்கு வருவர்.

நீங்கள் அப்பாடசாலைக்கு மாற்றலாகிச் சென்றதை அடுத்து தலைமை ஆசிரியரின் மதிப்பீட்டில் ஒரு மாற்றம் ஏற்பட்டு விட்டது! திருத்தம் எதனையும் அனுமதிக்காத போக்குடைய அவர், திருத்தம் செய்தே ஆகவேண்டும் என்ற நிலை உருவாகி விட்டது. மற்றவர் எவர்க்

கும் மதிப்புக் கொடுக்காமல் எடுத்தெறிந்து பேசி வந்தவர், நின்று நிதானித்தப் பதில் கூற வேண்டிய நிலைமை தோன்றி விட்டது. இந்நேரத்தில் காரணம், நீங்கள் பாடசாலைக்குச் சமூகமளிக்கும் நேரம் 7 - 20க்குள் 7 - 30க்கும் இடைப்பட்ட காலம். கடமையைக் கடமையாக எவரும் பிழை கற்பிக்காத வாறு செய்து முடிக்கும் திறமையும், ஆர்வமும் தேவைக்கதிகம் எவருடனும் கதையளந்து நேரத்தைக் கவரக்காத ஒழுக்க இயல்பும்.

அந்தப்பாடசாலையை விட்டு மட்காத்தான்குடி பழைய ரோட் ஆண்கள் பாடசாலை (தற்போது அல்ஹிரா)க்கு நீங்கள் மாற்றம் பெற்றதைத் தொடர்ந்து, தலைமை ஆசிரியர் இஸ்மாயில் தன்வாழ்க் கையிலேயே பிரியாவிடை என்ற ஒன்று வைத்தார் என்றால் அது உங்களுக்காகவே தான். அதுவும் தனிப்பட்ட ரீதியில் அவர் வீட்டில்!

காத்தான்குடி மெயின்ரோட் பாடசாலையில் நீங்கள் இருந்தபோது நடைபெற்றதாகக் கூறிய சம்பவத்தை இங்கு குறிப்பிடுகிறேன்.

வித்தியாதரிசி கணகசபை

அது இரண்டாம் வகுப்பு, எழுத்துறுப்புக்கள் சீரடைவதற்காக சில வரிகள் கரும்பலகையில் எழுதப்பட்டுள்ளன. மாணவர்கள் அவற்றைப் பார்த்துச் சிலேடுகளில் உறுப்பமைய எழுதிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

பாடசாலைப் பரிசோதகர் கணகசபை, காரை நிறுத்தி விட்டு பாடசாலைக்குள் பிரவேசிக்கிறார்.

நேர் எதிரில் இருப்பது இரண்டாம் வகுப்புத்தான். அலட்சியமாக உங்களையும், கரும்பலகையையும் மாணவர்களையும் பார்க்கிறார். அவரது முகத்தில் ஏளனம் தொனிக்கிறது. "இப்படித்தான் பாடம் படிப்பிக்கிறார்கள் வாத்திமார். சும்மா கரும்பலகையில் எழுதி விடுறது. தங்களுடைய வேலையைக் கவனிக்கிறது".

உங்களுக்குத்தான் இந்த வார்த்தைப் பிரயோகம் என்பதை அறிந்தும் எதையும் தாங்கும் உங்கள் இதயம் பொறுமை சாதிக்கின்றது. வித்தியாதரிசியார் ஒருபடி மேலே சென்று, மாணவர்களோடு எள்ளி நகையாடுகின்றார். அப்போதும் கூட பொறுமை இழக்கவில்லை, நீங்கள்.

'பிள்ளைகள்! இந்த எழுத்து வேலையை விட்டுட்டு பாடத்தை எடுங்க.' வித்தியாதரிசியின் இந்த அயோக்கியத்தனமான பண்பற்ற செயற்பாட்டினால், பொங்கி எழுந்த உங்கள் ஆத்திரம்,

‘பிள்ளைசாள்! நான்தான் உங்களுக்கு ஆசிரியர். இவன் ஒரு பித்தன். இவன் கதையை கேட்கவேண்டாம்’ என்றீர்கள்.

மாணவர்கள் நீங்கள் இட்ட கட்டளையைக் கச்சிதமாக நிறைவேற்றச் சித்தமுடையவர்கள் ஆனார்கள்.

வித்தியாதரிசி விறைத்துப்போய் நிற்கிரார். அவரை நோக்கி நீங்கள் கூறுகிறீர்கள்.

‘உமக்குத் தெரியுமா தமிழ்மொழியின் அணிநடையை. எழுத்து அதற்கொரு சிறப்பம்சம். வரிவடிவு அதன் பெயர். நாலு சொல் ஆங்கிலம் படித்துவிட்டால் எல்லாமே தெரியுமென்ற நினைப்போ? ஆங்கிலத்தைப்போல முடக்கெழுத்தல்ல தமிழ். நான் ஒரு தமிழாசிரியர். யாராவது சோப்பேறிகள் இருந்தால் அவர்களுக்குப் போய் சொல்லியிருக்க வேண்டும் உங்கள் கருத்தை.’

இந்த நிகழ்ச்சியால் தலைமை ஆசிரியர், உதவி ஆசிரியர்கள் அனைவருமே வாயில் கையை வைத்து விட்டார்கள்.

தலைமை ஆசிரியர் வித்தியாதரிசியை அவரின் இடத்திற்கு அழைத்துச் சென்று உங்களின் கடமை உணர்வு, திறமை, செயற்பாடுகளை விளக்கிக் கூறி, இப்பாடசாலையில் சிறப்பான சேவையாற்றும் ஒரு ஆசிரியர் நீங்கள் தான் என்று நாசூக்காகக் கூறினார் வித்தியாதரிசி தன் தவறிற்காக வருத்தம் தெரிவித்தாராம்.

கனகசபை வித்தியாதரிசி பின் நாட்களில் எந்த இடத்திலும் உங்களுக்கு ஒரு பிரத்தியேக மதிப்புடன் நடந்து கொண்டதை உணர்ந்தீர்கள்.

1956ம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் 01ம் திகதி தொடக்கம் இரண்டாம் தர தலைமை ஆசிரியர் பதவியுயர்வுடன் தி/பன்குளம் அரசினர் தமிழ் பாடசாலைக்கு இடமாற்றம் பெற்றீர்கள்.

அங்கே நீங்கள் பெற்ற புதிய அனுபவங்கள், அவ்வூர் மக்கள் காட்டிய அன்பும் ஆதரவும் அளித்த கௌரவமும் உங்கள் வாழ்வில் மறக்க முடியாத நிகழ்ச்சிகளில் ஒன்று. ‘இலங்கை மாதாவின் பிள்ளைகள் அனைவரும் சாதி வேறுபாடுகளை மறந்து இணைந்து செயல்படுவோம்’ என்று எழுகின்ற இன்றைய சித்தாந்தக் கூப்பாட்டுக்கு ஒரு உதாரணமாக அன்றே அந்தப் பன்குள வாசிகள் தமக்குள் ஒற்று

மையாக இணைந்திருந்தனர். அங்கே வாழ்ந்துவரும் தமிழர், இஸ்லாமியர், சிங்களவர், பறங்கியர் எல்லோருமே இணைந்து செயலாற்றி வருவதும் ஒரே வணக்கதலத்தில் ஒன்று கூடிப் பிரார்த்தனை செய்வதும் இலங்கையின் எந்த ஒரு பாகத்திலும் காணமுடியாத ஒரு அரும்பெரும் காட்சியாகும்.

1957ம் ஆண்டு கரடியனாறு அரசினர் தமிழ் பாடசாலையின் தலைமை ஆசிரியராக இடமாற்றம் செய்யப்பட்டீர்கள். நீங்கள் அப் பாடசாலையைப் பொறுப்பேற்றபோது அது ஒரு பாடசாலைபோன்று காட்சியளிக்கவில்லை. 'இலுக்குப் புல்பாம்' போன்ற அமைப்பு. அரசாங்கம் 120' x 20' பாடசாலைக் கட்டடம் ஒன்றையும் சிறந்த அமைப்பு சூடன் கூடிய ஆசிரியர் குடிமனையையும் கட்டி வைத்திருந்தும், அதனை நல்ல முறையில் பேணி நிர்வகிக்க முடியாமல் இருந்தது மாணவர்கள் ஒழுங்காகப் பாடசாலைக்கு வருவதில்லை. நீங்கள் அங்கு சென்றபோது மாணவர் சராசரி. 57 மட்டும். உங்களுடன் ஒரே ஒரு உதவியாசிரியை மட்டும் கடமை புரிந்து வந்தார்.

முதல்வேலையாக, குடியேற்ற உத்தியோகத்தர் கிருஷ்ணபிள்ளை அவர்களின் உதவியோடு கூலியாளர்களைக் கொண்டு பாடசாலையை முடிபுருந்த காட்டை வெட்டி துப்பரவு செய்து றேட்டில் இருந்து பாடசாலைக்கு நடந்து செல்லும் பாதையைச் செப்பனிட்டீர்கள்.

ஊர் மக்களின் மனதில் கல்வியின் இன்றியமையாமையை அவர்களது பரிபாஷையில் எடுத்துக் கூறி, குருவிக் காவலுக்கும் சேனைக்கும் போய்க் கொண்டிருந்த சிறுபிள்ளைப் பாடசாலைக்கு வந்து கல்வி கற்கும் ஆர்வத்தை ஊட்டினீர்கள். மாணவர் சராசரியை 160 ஆகக் கூட்டி நான்கு உதவியாசிரியர்களுக்கு இடம் பெற்றுக் கொடுத்தீர்கள். இந்த வகையில் உதவிசெய்த C. O. ஆக இருந்த யாழ்ப்பாணத்துக் கிருஷ்ணபிள்ளை அவர்களை நீங்கள் வெகுவாகப் பாராட்டிப் பேசி இருக்கிறீர்கள்.

இப்பகுதி மாணவர் மத்தியில் கல்விக் கண்ணைத் திறந்து விட்ட ஆசான் நீங்கள். அப்போது உங்கள் உடனிருந்து கல்வி கற்பித்திரு. பொ. கணபதிப்பிள்ளை B. A. சைவப்புலவர் அவர்களை மறப்பதற்கில்லை. அவர் அப்பாடசாலையிலிருந்து வேறு பாடசாலைக்கு மாறிச் சென்ற பின்னரும் கூட உங்கள் பிள்ளைகளாகிய எங்களைக் காணும் இடமெல்லாம் உங்களை நினைவு கூர்ந்து நலம் விசாரிக்கத் தவறுவதில்லை. அத்தனை மதிப்பு உங்களில் அவருக்கு.

உங்கள் அரசாங்க சேவையின் இறுதியாக மட்டுமேயுள்ளும் அ. த. க. பாடசாலை 1962ல் கிடைக்கப் பெற்றது. இப்பாடசாலை, உக்கிப்போன தென்னங் குற்றிகள் நான்கின் மீது பொருத்தப்பட்டிருந்த கிடுகுக் கூரையில் இடங்கிக் கொண்டிருந்தது. ஆசிரியர்களாகத் தம்மை அரசாங்கத்தில் பதிந்து கொள்வதற்காக இளைஞர்களும் யுவதிகளும் அந்தக் காலத்தில் தமது சொந்தச் செலவில் கொட்டில்லை அமைத்து, அதில் ஊர்ஊராகச் சென்று பிள்ளைகளைச் சேர்த்து பாடசாலை நடாத்தி வந்தனர். பின்னர் இத்தகைய அங்கீகாரம் பெறாத பாடசாலைகளும் ஆசிரியர்களும் கல்வித் திணைக்களத்தினால் பதிவு செய்யப்பட்டு அங்கீகாரம் அளிக்கப் பெற்றன. இந்த வகையில் ஏற்படுத்தப்பட்ட பாடசாலைகளில் ஒன்றுதான் கோயிலுளம் அ. த. க. பாடசாலையும்.

தற்போது இருக்கும் பாடசாலைக் கட்டடம் உங்கள் அயராது முயற்சியால், கல்வி அதிகாரிகளின் விருப்பத்திற்கு மாறாக நிருமாணிக் கப்பட்ட தொன்று! 1964ம் ஆண்டில் இப்பாடசாலைக்கென அங்கீகரிக்கப்பட்ட 60' x 20' கட்டடமொன்றை அப்போது D. I ஆகவிருந்த திரு. ஏ. எம். மஜீத் அவர்கள் வேறொரு முஸ்லிம் பாடசாலைக்கு மாற்றிக் கொடுக்க நடவடிக்கை மேற்கொண்டபோது, இதனை அறிந்து அந்த அதிகாரியை நேரில் சந்தித்துக் காரகாரமாக உரையாடியதாகவும், அது பயனற்றுப் போகவே, அப்போது பா. உ. இருந்த செ. இராசதுரையை ஊர் மக்களுடன் சந்தித்து, மந்திரி காரியாலயத்தின் விசேட ஏற்பாட்டின்படி இக்கட்டடத்தைப் பெற்றுக் கொடுத்ததாகவும் கூறி இருக்கிறீர்கள்.

அதுமட்டுமல்ல அவ்வூர் மக்களுக்கோ பாடசாலைச் சிறுர்களுக்கோ சமய முறைப்படி வழிபாடு செய்வதற்கு ஒரு கோயில் கூட இருக்கவில்லை!

“கோயில் இல்லா ஊரில் குடியிருக்க வேண்டாம்” என்று முன் றோர் கூறிய வார்த்தையை மீண்டும் மீண்டும் நினைவு கூர்ந்து, பாடசாலையின் அணித்தாகக் கிடக்கும் கந்தப்பரின் காணியை கோயில் கட்டுவதற்காகக் கேட்டீர்கள். அதற்கு அம்முதியவர் மறுக்கவே, கட்டட ஒப்பந்தக்காரர்களான ஆரையம்பதியைச் சேர்ந்த திரு. இ. செல்லத் தம்பி, திரு. க. கோணுமலை ஆகியோரின் உதவியுடன் பாடசாலைக் காணியிலேயே நன்கொடையாக இன்று ஆலமர நிழலில் அமைத்திருக்கும். சிறு ஆலயத்தை நிருமாணித்தீர்கள். இவ்வாலயமே இன்று இவ்வூர் மக்களின் வழிபாட்டுத்தலமாக இருந்து வருகிறது. 1986ல் விசேட அதிரடிப்படையினர் சிலரை நாகமொன்றுவிரட்டியடித்ததாகக் கூறப்பட்ட சம்பவம் நிகழ்ந்த இடமும் இந்த ஆலயம்தான்.

இத்தோடு உங்கள் சேவைக் காலம் முடிவுற்று இளைப்பாறியீர்கள்.

அத்தியாசம் III

பழம் பெரும் மனிதராக இருந்தபோதிலும் அர்த்தமுள்ள புதிய கருத்துக்களை ஆதரித்து அவற்றுக்கு மகிப்புக் கொடுக்க நீங்கள் பின் நிற்பதில்லை.

ஸ்ரீ வீரபத்திர காளி அம்மன்

ஆரையம்பதி ஸ்ரீ வீரபத்திரகாளி அம்மன் ஆலயம் எமது மூதாதையரினால் தற்போதுள்ள இடத்தில் குடிசை அமைத்து ஆண்டுக் கொரு முறை சடங்குகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுவந்ததாம். 'பரிகாரி மாரியர்' என்ற எங்கள் குடும்பப் பிதாமகர் ஒருவர் வைத்தியத் தொழிலிலே பெயர் பெற்று விளங்கியவராம். இவர் இந்தியாவுடன் கூட. தன் தொழில் உறவுகளை வைத்திருந்ததாகக் கூறப்படுகின்றது பழைய சித்த வைத்தியத்திற்கு அவசியம் காளி தேவதையின் அனுக்ஷமும் மந்திர தந்திரங்களின் ஒத்துழைப்பும் வேண்டி இருந்தனவாம். இதன் காரணமாகவே, ஸ்ரீ பத்திரகாளி அம்மனுக்கு வேள்வி செய்யும் பொருட்டு வருடாவருடம் சடங்குகள் நடாத்தி வைக்கப்பட்டனவாம். இந்தச் சடங்கின் இறுதியிலே, அம்மனுக்கு பலி கொடுக்கும் வைபவம் நடைபெறும். ஆட்டுக் கடாக்களும் கோழிச் சேவல்களும் வெட்டப்பட்டு தேவதைக்குப் பலியாக்கப்பட்டன.

நான்கு தலைமுறையாக நடந்து வந்த இந்த சமய சம்பிரதாய சடங்கினை உங்கள் தலைமைத்துவத்திலும் நடத்துவதற்கு குடும்ப உறவினர்கள் விழைந்தபோது 'உயிர் பலி கொடுப்பதற்கு' உங்கள் விருப்பமின்மையை தெரிவித்து, அது ஒரு பாவமான மூட நம்பிக்கை என்றும் வாதிட்டீர்கள். ஆயினும் பல காலமாகப் பலி கொடுத்து வந்த அந்தச் சம்பிரதாய பூர்வமான சமயச் சடங்கினை மாற்றி அமைக்க எந்தப் பூசாரியும் விரும்பவில்லை. மாறாக தேவதை சீற்றம் கொண்டு எங்களையே பலியாக்கி விடுவாள் என்றும் பயமுறுத்தி வந்தனர். இதனால் இவ்வாலயச் சடங்குகள் சீரற்ற நிலையில் உங்கள் விருப்பத்திற்கு மாறான முறையில் நடைபெற்று வந்தன.

1954ம் ஆண்டளவில் இவ்வாலயத்தின் புதிய கட்டடத்தை ஊர் மக்களே நிருமாணித்து, நிருவாகத்தையும் அவர்களே கவனித்து வந்தனர். ஆயினும் பலி தவிர்ந்த ஏனைய பிரசாதப் பொருட்களை நிவேதனமாக வழங்க நீங்கள் சம்மதித்தீர்கள். இருந்த போதிலும், ஆலயத்தில் மிருகங்கள் பலியிடும் இந்த முறை தொடர்ந்தும் ஊர் மக்களால் அமூல் செய்யப்பட்டே வந்தது.

1969ம் ஆண்டளவில் திரு முருகன் ஆலய நிருவாகசபை இவ்வாலய நிருவாகத்தையும் ஏற்றுக்கொண்டதோடு 'பலியிடும்' முறைக்கு முழுக்குப் போடவும் தீர்மானித்தது. அதற்குப் பதிலாக தீமிதிக்கும் வைபவம் புகுத்தப்பட்டு இப்போதும் அதுவே தொடர்ந்தும் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டு வருகிறது.

இதனை இட்டு நீங்கள் பெரிதும் திருப்தியடைந்தீர்கள்.

ஆசிரிய சங்கம் உதயம்

1948ம் ஆண்டளவில் நீங்கள் பிறந்த பூமியாகிய ஆரையம்பதியின் கல்வி அபிவிருத்தி நோக்கில் உங்கள் ஆசிரிய நண்பர்களை உள்ளடக்கியதொரு திராவிட பாஷா ஆசிரிய அபிவிருத்திச் சங்கம் மொன்றைத் தோற்றுவித்தீர்கள். இரண்டு மாதங்கள் வரை நன்கு நெறிப்படுத்தப்பட்டு, ஒழுங்கமைக்கப்பட்டு, அதன் பின்னர் சங்கம் கொள்கை, குறிக்கோள் வழி திட்டமிட்டு இயங்கத் தொடங்கிய வேளை வஞ்சகம் பிடித்த சில சமூக விரோத சக்திகளால் அதன் வளர்ச்சி இடை நடுவே குழப்பி அடிக்கப்பட்டு விட்டது.

அங்கத்தவர்கள் பலர் பயமுறுத்தப்பட்டனர்.

தன்னலமற்ற சேவை புரிவோருக்கு இத்தகையதொரு இடர்பாடு சகிக்க முடியாத தொன்றுதான்.

அன்றைய அந்த அமைப்பில் அங்கத்தவர்களாக இருந்தவர்களில் உங்கள் இதய நண்பர்களான பண்டிதர் த. சந்திரசேகரம் பிள்ளை ஐயா (சமாதான நீதிவான்) திரு. கா. வே. பூபாலபிள்ளை ஐயா (ஓய்வு பெற்ற அதிபர்) ஆகியோரை நினைவு கூரலாம்.

இந்த இருவரும் நட்பு என்ற பான்மைக்கு இலக்கணம் வகுத்தவர்கள் என்றே கருதுவேன். உங்கள் இன்பத்திலும் துன்பத்திலும் இணைபிரியாது தவறுகளைப் பொருட்படுத்தாது முன்னின்று அளப்பரிய உதவிகளை உங்களுக்காக உங்கள் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த எங்களுக்கு ஆற்றியுள்ளார்கள். அவற்றிற்க்கெல்லாம் நன்றியை உங்கள் சார்பில் தெரிவிக்க வேண்டிய கடப்பாடு எமக்குண்டு.

ஆழ்ந்த அன்பின் பிணைப்போ என்னவோ அந்த இருவரும், உங்கள் உயிர் ஆக்கையை விட்டுப் பிரிந்து செல்ல பிரயத்தனங்கள் மேற்கொண்ட அந்தக் குறுகிய இறுதி வேளையிலும் உங்கள் பக்கத்தில் இருந்தார்கள். இதயத்தால் அழுது இரண்டு சொட்டுக் கண்ணீர் விட்டார்கள்.

தாலி கட்டிக் கைபிடித்த அருமை மனைவி தலைமாட்டில் அழுது புலம்ப, பெற்ற பிள்ளைகள் நாங்கள் கூடி நின்று கலங்கி கண்ணீர் சொரிய, நண்பர்களும் சுற்றமும் கூடி அழ, நாராமல் தூராமல் கடமை என்று எவரும் எதுவும் செய்ய இடம் தராமல் மண்ணுலகை விட்டு விண்ணுலகம் புறப்பட்ட அந்தப் புனித நேரம் 1 மணி 55 நிமிடங்கள்.

இதைவிட ஒரு சாதாரண மனிதன் பெறத்தக்க பேறு யாதுளது?

அந்த மேன்மைகளை உங்களுக்கு அளித்த இறைவனை வாழ்த்தி நன்றியுடன் வணங்குகிறேன்.

வணக்கம்

ஓம் சாந்தி சாந்தி சாந்தி

வான் முகில் வளாது பெய்க மலிவளம்
சுரக்க மன்னன்
கோன் முறை அரசு செய்க குறைவிலாது
உயிர்கள் வாழ்க
நான் மறை அறங்கள் ஓங்க நற்றவம்
வேள்வி மல்க
மேன்மை கொள் சைவ நீதி விளங்குக
உலகம் எல்லாம்.

பிறப்பும் இறப்பும் பற்றி சிறு ஆய்வு:-

ஆத்மா இருவழிப் பாதைகட்கூட்டப்பட்ட ஒரு இயக்கச் சக்தி பிறப்பு: ஆத்மா என்னும் சக்தி பொருத்தப்படுகின்ற ஒரு நிழ்ச்சி இறப்பு: ஆத்மா என்னும் சக்தி பிரிக்கப்படுகின்ற சம்பவம். இந்நிழ்ச்சிக்கு காலம், இடம், பொருள், ஏவல் என்பன பொருட்டல்ல. எக்காலத்தும் எவ்விடத்தும் எப்படி வேண்டுமானாலும் ஏற்படலாம். இதனையே நாம் 'அமைப்பு' அல்லது 'விதி' என்கிறோம். ஆம் யாருடைய அமைப்பு? யாரிட்ட விதி? இதனை அறிந்து கொள்ளும் பொருட்டு எமக்குக் கொடுக்கப்பட்ட கருவியே இந்த உடல். "வாள் எடுத்தவன் எல்லாம் வீரனும் அல்ல என்பதுபோல் உடல் பெற்று விட்ட ஆன்மாக்கள் அனைத்தும் உணர்வு (Relisation) பெற்று விடுவதில்லை. அவை தாம் உழைத்த கர்மவினைப் பயனால் மாயையின் வழிப்பட்டு, அலைந்து திரிகின்றன.

அண்டங்களைக் கடந்து பிரபஞ்ச சொரூபமாக இயங்கும் பரமாத்மாவுடன், இரண்டறக் கலந்து விடுவதே ஆத்மா மனிதப் பிறவி அடைவதன் நோக்கம். இந்த நோக்கத்தின் குறுக்கே, பந்தம், பாசம், ஆசை, என்னும் மாயா சக்தியின் பல்வேறு அவதாரங்கள் எமைப் பற்றிப் பிடித்து 'பிறப்பு' என்ற பிணிக் குள்ளேயே மூழ்கடித்து விடுகின்றன. பிறப்பற்ற தன்மையை விரும்ப இவை விடுவதில்லை. பொறியின்றி ஒன்றும் உணராத ஆன்மாவும் மாயையின் துணையே இனிமை என எண்ணி உறவாடி மகிழ்கின்றன.

இந்நிலையைப் போக்கி, வாழ்வின் பேரிடரிவிருந்து எம்மை பாதுகாக்க இந்து மதம் கூறும் வழிகள் இவைதான்.

ஜெபம் - தியானம் - யோகம்

நன்றி நவிலல்

எங்கள் குடும்ப விளக்காக விளங்கிய

காலம் சென்ற

திரு. நாகப்பர் கணபதிப்பிள்ளை

அவர்களினது

ஈமைக்கிரியைகளில் கலந்து கொண்டவர்கள்

அனைவருக்கும் எமது மனமார்ந்த நன்றி உரித்தாகுக.

— குடும்பத்தினர்.